Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda" 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 37. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 26-го ЛЮТОГО 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 26, 1983 No. 37. VOL. XC.

ЗАВЕРШУЄТЬСЯ БУДОВА „ЛЕМКО-ДОМУ" ДЛЯ СТАРШИХ ОСІБ

Балтимор, Мд. (В. Сушко). — В п'ятницю, 18-го лютого ц.р., тут в присутності федеральних представників Департаменту розвитку міст і будівель та управи міста, Корпорація Лемко відзначила закінчення будови „вгору" дому для старших осіб, що має назву „Лемко-Дім". Більшість членів Корпорації Лемко становлять місцеві українці.

Ця шестиповерхова будівля має 110 мешканевих одиниць. Підлоги кожного помешкання будуть вкриті килимами, будуть мати індивідуальні спорудження для контролі огрівання і охолоджування, для влучування телевізора, як і спеціяльні охоронюючі замки в дверях і безпосереднє алярмове сполучення до бюра адміністрації дому. Деякі помешкання будуть викінчені так, щоб ті особи, які не можуть ходити і мусять порушуватися з допомогою візочка, мали доступ до помешкання. Рівнож на кожному поверсі буде пральня і сушарня білизни. Ззаду будинку є заплянований малий парк з деревами і квітами та площа для паркування автомобілів. Все це має бути викінчене до травня ц.р. Фірма Томас П. Гаркінс із Силвер Спрінґ, Мд. яка спеціялізується в будові старечих домів, будує цей „Лемко-Дім".

„Лемко-Дім" розташований в центрі міста Балтимор і є в безпосередньому сусідстві, бо всього один бльок віддалі від української католицької церкви, а менше як три бльоки від української православої церкви.

Корпорацію Лемко заснував в 1978 році о.д-р Іван Дорнич, тодішній парох української католицької церкви св. Михаїла, після того, як по його наполегливих стараннях федеральний Уряд признав йому 4,7 мільйона долярів на будову такого дому для старших людей зі спеціяльним узглядненнням старших людей слов'янського походження, що не знають або слабо володіють англійською мовою, щоб в той спосіб уможливити їм спокійне життя на старість у своєму близькому оточенні. Тепер в Балтиморі немає такого старечого дому для людей слов'янського походження, не зважаючи на те, що тут є великі поселення українців, поляків, чехів та інших слов'ян.

Мрія о. д-ра І. Дорнича, який сам є лемком і тим гордиться, стоїть перед завершенням. Вже незабаром тут в історичній портовій дільниці Фелс Пойнт, де 60 і більше років тому причалювали перші поселенці з України, здебільша лемки, стоятиме „Лемко-Дім", як тривалий пам'ятник тим піонерам.

Зацікавлені особи можуть звертатися по ближчі інформації до о. д-ра І. Дорнича на тимчасову адресу „Лемко-Дому": The Rev. Dr. Ivan Dornic, 16, S. Patterson Park Ave., Baltimore, Md. 21231.

АНДРОПОВ ЗАКЛИКАЄ ДО ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ

Москва, СССР. — З нагоди 100-ої річниці смерти Карла Маркса, совєтський лідер Юрій Андропов вирішив написати політичну статтю в ідеологічному журналі „Комуніст", де він пропонує громадянам СССР суворий осуд економічних недоліків СССР і накреслює „новий" підхід до вирішення економічних проблем. Цей „новий" батіг повинен поєднувати політичну гнучкість, матеріяльне зацікавлення і розгром тих. хто, за словами Андропова „паразитує на суспільстві".

Стаття намагається якнайбільше відмежуватися від всього того, що Андропов отримав у спадку від свого попередника Леоніда Брежнєва, хоч і не називає його по імені. Але Андропов не подає якоїсь конкретної протрами, а зупиняється на загальних висловах, які десятиліттями вводили в блуд совєтських підданих, західніх політиків і с амих совєтських керівників. Дійсно новим у політиці Андропова є нове закручування гвинтів у напіврозваленій, здеґенерованій економічній і політичній системі СССР.

Наприклад, Андропов закликає до „реорганізації економічного механізму", критикує „бюрократичну надорганізацію і формалізм", але основну причину злиденного життя своїх підданих вбачає у тому, що їм ніби постійно підвищують заробітну платню, що в них так багато грошей, що промисловість країни не може виробити достатньої кількости продуктів на такі великі суми зароблених грошей. Основний мотив — це працювати більше і краще, виробляти більше, а тоді крамниці будуть повні. Це старий викрут. Хрущов називав це проблемою росту — тобто потреби населення так швидко зростали, що промисловість не могла їх задовільнити своєчасно.

Совєтський лідер цим разом підганяє не тільки робітників і селян але робить враження, що і добирається до панівної бюрократичної та загниваючої верхівки.

Покищо важко зорієнтуватися в дійсному напрямі дальшого розвитку економічної політики нового лідера.

В ОН ЗСА ОБВИНУВАТИЛИ ЛІВІЮ

Ню Йорк, Н.Й. — Американська делеґація в ОН обвинуватила Лівію у змові вбити прем'єр-міністра сусідньої країни і декількох послів ЗСА та в усезростаючому вмішуванні у справи західньої півкулі.

Амбасадор ЗСА Джейн Киркпатрик також заявила Раді Безпеки, у склад якої входять 15 країн і яка була скликана на вимогу Лівії, що недавній відплив літаконосця „Німіц" у міжнародні води поблизу Лівії та використання чотирьох американських літаків типу Авакс в Єгипті можливо відстрашили Лівію від нападу на Судан.

В іншому випадку президент Єгипту Госні Мубарак заявив у вівторок, 22-го лютого, що єгипетські винищувачі піднялися в повітря, щоб перехопити лівійські літаки, які порушили повітряний простір Єгипту.

Мубарак, який був один день в Судані на переговорах з президентом Судану Ґаафаром Німейрі, не сказав, коли стався цей випадок. Але ясно, що він належав до загальної картини конфронтації, яка викликала минулого тижня кризу між Суданом і Лівією, що змусило президента Роналда Реґена післати чотири літаки з розвідувальною апаратурою до Єгипту, а також військові кораблі ближче до берегів Лівії.

„Два лівійські літаки порушили наш кордон в районі Куфри, і ми післали наші винищувачі, щоб перехопити їх", — сказав Мубарак. „Ми звернулися телефонічно до Лівії, щоб припинити такі дії. Вони не повторилися".

Державний секретар Джордж Шулц сказав у неділю, 20-го лютого, що лівійський галас і підбурювання до провокацій стихли, а тому Пентаґон повідомив, що корабель „Німіц" повернеться до нормального плавання у водах поблизу Лівану, а літаки типу Авакс також покинуть Єгипет.

ШУЛЦ ОБОРОНЯЄ КОНЦЕПЦІЮ РЕҐЕНА

Джордж Шулц

Вашінґтон. — Державного секретаря Джорджа Шулца огорнув скептицизм у середу, 23-го лютого, коли він повідомив про пляни Адміністрації видати 85 мільйонів долярів у наступних двох роках для здійснення проєкту президента Роналда Реґена відносно розвитку демократії в різних частинах світу.

Декілька членів підкомісій Конґресу, особливо підкомісії закордонних справ і підкомісії міжнародних організацій, висловили свої сумніви відносно здійснимости та доцільности для ЗСА старатися вишколювати демократичних лідерів, сприяти ростові демократичних установ таких як профспілки, політичні партії, розповсюдження інформації, розвиток промисловости і науки в країнах, де демократія не існує.

„Чим глибше ми вникаємо в ці справи, тим більше це нервує мене", — заявив Джоел Причард, республіканець з Вашінґтону. Він сказав, що більшість арабських, африканських та азіятських країн можуть сприйняти цей проєкт, як дестабілізуючий фактор, який приносить зло".

Д. Шулц, який зробив довшу заяву з похвалою даного проєкту як „крайнє необхідного для нашої безпеки", відповів Причардові: „А ви не нервуйтеся з уваги на демократію, хай вас не нервує, як її світло піднімається там".

Член Конґресу демократ із Фльориди Данте Фассел сказав, що ідея програми є в основному „здорова", але він незадоволений тим, що нею буде керувати агентство інформації ЗСА, а не Державний департамент.

Проєкт розвитку демократії в світі був проголошений президентом Реґеном у Лондоні в червні минулого року, як програма ідеологічного змагання з комунізмом.

Шулц повідомив, що Адміністрація плянує видати 20 мільйонів долярів у цьому фінансовому році та 65 мільйонів у наступному.

„Якщо ми надіємося осягнути світ таким, як ми бажаємо бачити його: з миром, волею, економічним поступом, то демократію треба розвивати і поширювати", — сказав Шулц. „Демократія є життєнеобхідною, навіть революційною силою. Вона існує як вираз основного стремління людини до волі".

Два урядовці ЕПА зрезиґнували на вимогу Білого Дому

Вашінґтон. — Генеральний інспектор і головний адміністратор Аґенції охорони довкілля (ЕПА) внесли свої резиґнації на домагання Білого Дому.

Інспектор Меттю Н. Новік і адміністратор Джан П. Гортон, були під обстрілом критиків в Конґресі. Їм закидували „легковажність" та навіть деякі зловживання в праці аґенції. Кілька тижнів тому, кілька інших членів аґенції були примушені уступити зі своїх становищ. Між закидами проти цілого управління ЕПА були між іншими, твердження, що 53 мільйони долярів з т.зв. суперфонду в сумі 1,6 більйона дол., „були правдоподібно використані на інші цілі, а не на очищення довкілля від отруйних речовин".

Конґресмен Джеймс Шоєр, демократ з Ню Йорку, заявив, що „чистка" може також заторкнути директора аґенції, Енн Бирфорд, яка втішається довір'ям Президента. Проти адміністрації і керівництва Е. Бирфорд виступила Ріта М. Лавель, її колишня заступниця, яку усунено на домагання Білого Дому. Вона добровільно появилася перед конґесовою комісією і гостро критикувала Е. Бирфорд, яка перед виходом заміж в тих днях була знана як Енн Ґорсич. Назагал члени конґресової комісії є невдоволені настановою ЕПА у відношенні до великих індустріяльних підприємств, які в першій мірі є відповідальними за занечищення довкілля токсинами, а завданням ЕПА є саме реґулювати і запобігати шкідливим наслідкам т.зв. побічних продуктів великих індустріяльних підприємств.

Е. Ескю є четвертим кандидатом демократів

Вашінґтон. — Колишній губернатор Фльориди Рубін Ескю проголосив свою кандидатуру на президента і тим самим став вже четвертим кандидатом від Демократичної партії. Три інші кадидати — це: Ален Б. Кренстон, з Каліфорнії, Ґері Гарт з Кольорадо і колишній віцепрезидент Волтер Мондейл з Міннесоти. Політичні спостерігачі кажуть, що в березні також Джан Ґлен, сенатор з Огайо і колишній астронавт, також має намір зголосити свою кандидатуру.

Р. Ескю у розмові з кореспондентами заявив, що він не бачить нічого злого в тому, що Демократична партія матиме більше кандидатів на це найвище становище ЗСА, бо виборці матимуть змогу у передвиборах вибрати найкращого. Компетиція, сказав Ескю, належить до американської демократичної традиції.

В політичних колах Р. Ескю вважають одним з найбільших консервативних кандидатів з усіх досі зголошених. Як губернатор і член стейтової леґіслятури Фльориди на протязі 18-ох років, новий кандидат напевно не буде одним з останніх у передвиборчій кампанії, — кажуть досвідчені обсерватори.

Окружні Комітети УНСоюзу Лігай Веллі та Монтреалю відбудуть Загальні збори

Джерзі Ситі, Н.Дж. — З Організаційного Відділу інформують, що річні Загальні збори Округи Лігай Веллі, Па., відбудуться в неділю, 6-го березня ц.р., в залі Українського Горожанського Клюбу при Мейн Іст вулиці, Вест Істон, Па. Початок нарад 2-га година по полудні. Окружний Комітет очолюють: Михайло Колодруб і Анна Пипюк — почесні голови, головна радна Анна Гарас — голова, Анна Строт і Степан Муха — секретарі та Дмитро Мушастий, касир.

Загальні збори включатимуть звітування з діяльности Окружного Комітету, дискусію вибір нової Управи, устійнення і схвалення пляну праці на біжучий рік та доповідь головного предсідника УНС д-р Івана Флиса. Присутні будуть також радити над тим, як відзначити ювілеї союзових видань.

У понеділок, 7-го березня ц.р., відбудуться річні Загальні збори Округи Монтреалю, Канада. Наради будуть у Пластовій Домівці, при 3355 Дандуранд вул. Початок о год. 7-ій вечора. Окружний Комітет очолює головна радна Текля Мороз Осип Дячишин — секретар і Павло Дубас — касир.

У програмі зборів черґуватимуться такі точки: відкриття, вибір Президії для переведення зборів, прочитання протоколу з останніх річних зборів й прийняття його, звіти членів Управи і Контрольної комісії, дискусія, уділення абсолюторії та вибір Управи і Контрольної комісії на біжучий рік, устійнення загального пляну праці на 1983 рік. Присутнім під час нарад буде головний директор для Канади сен. Павло Юзик, який буде і головним промовцем.

До участи в нарадах Управ Окружних Комітетів як Лігай Веллі, так і Монтреалю запрошують делеґатів останньої Конвенції УНСоюзу, як також відділових урядовців.

ЦІЄЇ СУБОТИ — ЮВІЛЕЙ В. ПЕРЕЯСЛАВЕЦЬ

Ню Йорк, Н.Й. — Цієї суботи, 26-го лютого ц.р., о год. 5-ій по полудні, тут в Українському Інституті Америки, при 2 Схід 79-та вулиця (П'ята авеню), відбудеться 75-літній ювілей заслуженої української прима-балерини Валентини Переяславець. Учать беруть: Оксана Базилевська, Дарія Гординська-Каранович, Роберт Ларкін, Рома Прийма-Богачевська, Юрій Богачевський, Василь Тершаковець, Остап Тарнавський. Після програми — товариська зустріч з Ювіляткою.

ШЕВЧЕНКІВСЬКІ КОНЦЕРТИ В ДІТРОЙТІ І КЛІВЛЕНДІ

Дітройт, Міч. — Товариство Української опери Канади, український оперний хор і солісти Ганна Колесник і Леонід Скірко під дириґентурою Володимира Колесника виступлять у Дітройті і Клівленді із Шевченківськими концертами під моттом „Борітеся — поборете". Головною атракцією буде постановка „Кавказу" — Т. Шевченка — С. Людкевич та уривки з опер. Концерт у Дітройті відбудеться в суботу, 5-го березня о год. 7-ій вечора в авдиторії школи Фіцджералд, 23200 Раєн ровд у Воррені, а у Клівленді в неділю, 6-го березня, о год. 3-ій по полудні в Норманді середній школі при 2500 В. Плезент Веллі ровд в Пармі, Огайо. Квитки можна набувати в українських кредитівках, Ґалерії ЕКО і українських крамницях.

ФЕДЕРАЛЬНА УРЯДОВА комісія перевірятиме справу двох повітряних ліній, а саме Амерікен і Бреніф, які, на рекомендацію президента першої названої лінії, піднесли без відома Уряду, тобто нелеґально, кошти перелету на 20 відсотків. Департамент справедливости передасть цю справу на розгляд суду.

У світі

УПРАВЛІННЯ ЦИВІЛЬНОЇ летунської компанії Китаю повідомило, що відтепер всі китайські літаки внутрішніх і зовнішніх ліній будуть мати озброєну охорону. Таке рішення прийнято після того, як в липні минулого року повітряні пірати намагалися безуспішно захопити в повітрі над Шанхаєм літак, але їх спроба не вдалася. Після боротьби в повітрі пірати були обеззброєні та арештовані.

ЯК УЖЕ ПОПЕРЕДНЬО повідомлялося, в результаті нападів індуського населення в північносхідньому стейті Індії Ассам на поселення мусулманських іміґрантів з Банґлядешу сотні невинних людей і їх майно гинуть від невгамованої злоби натовпу. Останні повідомлення говорять, що загальне число жертв за останні два дні дійшло до 1,500 осіб.

ЯК ЧАСТИНА БОРОТЬБИ, яка відбувається між королівським двором Британії та урядом, королева вперше звернулася до закону, щоб припинити публікацію невигідних дворові інформацій. Справа в тому, що за останній час газета „Сан" почала друкувати розповіді колишнього члена обслуги королівського двору про любовні пригоди принца Ендрю з відомою кіноартисткою американських сексуальних фільмів Катлін (Ку) Старк. Згідно з правилами прийому на працю при дворі, слуги підписують заяву-зобов'язання, де говориться, що слуги не зголошуватимуть жадних подробиць про їх роботу при дворі. Така декларація, підписана службовцями двора, може бути основою для суду у випадку її порушення.

РЕЧНИК БІЛОГО ДОМУ Линдон Оллін повідомив, що до Вашінґтону приїхав португальський опозиційний лідер Маріо Суарез і мав розмову з президентом Роналдом Реґеном. Суарез, колишній прем'єр-міністер соціялістичного уряду Португалії, тепер є заступником голови Соціялістичного інтернаціоналу. Розмови з президентом велися про міжнародні справи та положення в Португалії.

НАПЕРЕДОДНІ ЗАПЛЯНОВАНОЇ зустрічі делеґацій так званих неприєднаних країн 7-го березня в Ню Делі, які мають намір обговорити питання окупації Камбоджі в'єтнамськими військами, В'єтнам повідомив у середу, 23-го лютого, про те, що він плянує вивести деяку кількість своїх військ цього року, а потім розгляне можливість послідовного щорічного виводу своїх військ з Камбоджі. Як і раніше, так і тепер В'єтнам настоює на тому, що окупація Камбоджі не закінчиться, поки Китай не припинить загрожувати В'єтнамові та поки не припиниться повністю всяка допомога антив'єтнамським камбоджійським повстанцям.

ОФІЦІЙНИЙ РЕЧИНК ЕЛЬ САЛЬВАДОРУ повідомив, що урядові війська у середу, 23-го лютого, прорвали облогу партизанами міста Сучітото, яка тривала 13 днів, але він одночасно повідомив, що партизани загрожують іншим двом містам на півночі країни, де знаходяться греблі електростанцій, які постачають електроенергію столиці та іншим містам.

В Америці

СПІР ЗА ПІДВИШКУ платень для поліціянтів і пожежників у містечку Коламбус, Огайо, триває. Майже 90 відсотків поліціянтів і пожежників є схильні нелеґальним страйком примусити міську управу змінити свою дотеперішню поставу щодо підвишки. Із 120 поліціянтів які мали вийти на службу у першій турі, 117 потелефонували що вони хворі. Це саме зробили і пожежники. Коламбус має 1,200 поліціянтів і 800 пожежників, які отримують 20,000 долярів платні кожний у річному відношенні.

РЕЧНИКИ ПЕНТАҐОНУ думають, що совєти значно пошкодили американського розвідчого сателіта, який, кружляючи довкола землі, перебував якраз тоді над територією Совєтського Союзу. Речник Пентаґону відмовився від коментарів у цій справі з огляду на засекреченість місії згаданого сателіта.

ПРОПОЗИЦІЮ СПЕЦІЯЛЬНОЇ комісії для розгляду програми соціяльного забезпечення, щоб піднести у 2000 році вік пенсіонерів з 65 до 68, підкомісія Палати Репрезентантів покищо відклала з огляду на непопулярність цієї справи і численних протестів законодавців. Натомість підкомісія проголосувала за піднесення вкладок до програми, зменшення спеціяльних додатків, здержанням до половини цього року вирівняння життєвого рівня і дозволом на затягнення позичок з інших джерел.

ТЕПЕРІШНІЙ ПОСАДНИК Чикаго Джейн М. Бирн визнала публічно свою поразку і телефонічно привітала негритянського кандидата на посадника того міста конґресмена Геролда Вашінґтона з перемогою у передвиборах Демократичної партії. Г. Вашінґтон тепер змагатиметься у виборах, які відбудуться 12-го квітня ц.р., проти республіканського кандидата. Вашінґтон витратив на передвиборчу кампанію тільки 200,000 долярів і отримав 419,226 виборчих голосів. Дж. Бирн, як інформують засоби масової інформації, витратила біля 10 мільйонів долярів і здобула 386,456 голосів. Третій кандидат, Ричард Дейлі, який, як кажуть політичні спостерігачі, значно пошкодив Бирн у передвиборах, не здобув сподіваної підтримки населення і опинився на третьому місці у передвиборах. Кореспонденти відмічують, що цього разу 84 відсотки чорних виборців віддали свої голоси для Г. Вашінґтона. У минулих передвиборах тільки 40 відсотків негритянських виборців голосували.

ВІЛЛІЯМ КЛАРК, дорадник Президента у справах крайової безпеки, пробував відійти від політики і носився з думкою зрезиґнувати зі свого становища. Від цього відмовив його президент Роналд Реґен і В. Кларк погодився залишитися в складі Уряду ще на один рік, правдоподібно аж до нових президентських виборів, які, як відомо, відбудуться в листопаді 1984 року. Політичні спостерігачі кажуть, що їм тепер стало ясно чому В Кларк має більші як досі уповноваження у справах закордонної політики і сильніший голос у Білому Домі.

З ПОЖОВКЛИХ ЛИСТКІВ

ВЕЛИКИЙ ГОЛОД НА СТОРІНКАХ „СВОБОДИ"

„Свобода", Понеділок 11-го липня 1932 року

ГОЛОДНІ БУНТИ НА УКРАЇНІ

„Вечер" (Прага) з 14 червня ц.р. подає відомости про голод на Україні, голодові заворушення в Білій Церкві, де запалено і розграбовано військовий склад їжі, та в Тирасполі, де розграбовано фабрику консерв. Через голод їдять собак, котів, а хліб з висівок є рідкістю. Селяни кидають села й тікають до міст. Херсонщина втратила половину сільського населення. Скарги місцевих комісарів і відділів ГПУ, що вони їх подали Совнаркомам, лишаються без відповіди.

НЕДОСІВ НА УКРАЇНІ

„Ческе Слово" (Прага) з 11 червня ц.р. містить коротку замітку під заголовком: „В урожайній Україні 400.000 гектарів не засіяно". Москва, 10 червня. Україна, колишня житниця цілого світа, стала землею голодуючих селян, що масами пересуваються по всій країні, шукаючи заробітку та хліба. В багатьох місцях зіджено зерно, призначене на засів, і 400.000 гектарів лишається не засіяними наперекір пляну більшого засіву.

„Свобода", п'ятниця 15-го липня 1932 року

СТАЛІН ПРИЗНАВ ТЯЖКЕ СТАНОВИЩЕ УКРАЇНСЬКОГО ХЛІБОРОБСТВА

(Післав своїх найближчих наплечників ратувати ситуацію)

Москва (СССР). — Сталін післав на Україну найближчих своїм помічників: премєра міністрів Молотова та бувшого ґенерального секретаря комуністичної партії на Україні Кагановича. Обидва вони мають великі уповноваження на переведення потрібних змін в органах комуністичноїл влади на Україні. Це сталося в наслідок обслідування становища на Україні спеціяльною комуністичною партійною комісією, яка виявила дуже невідрадне становище на Україні особливо в царині хліборобства. Сьогорічні засіви піль значно менші від засівів попереднього року, а тим більше вони багато відстали від плянів пятилітки. Вважають, що це сталося в наслідок саботажу українського селянства, яке не хоче засівати збіжа, як того бажає комуністична партія.

Селянство було почало весняні засіви, але перевело їх хаотично й непляново. Тому годі сподіватися тепер збору збіжа в належній кількости, але навпаки вже стало ясно, що жнива цього року багато не допишуть. Комуністична конференція, що тепер відбувається в Харкові, також звернула увагу на невідрадне становище українського хліборобства й рішила перевести великі зміни серед льокальних урядників комуністичної влади. — Ред. Ця новинка є підтвердженням уже з Москви, що на Україні катастрофальне становище з харчами й що там панує голод, який чим далі, тим стає грізнішим.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA membe s 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Щоб лихо не перемагало !

На початку цього місяця, точніше 7-го лютого, на телевізійній мережі Ей-Бі-Сі відбулася дискусія на тему: „Шлях до війни". Аналізуючи події, які призвели до Другої світової війни, дискутанти прийшли до однодушного висновку, що одиноке, що потрібне для перемоги лиха, це мовчанка і неактивність добрих людей".

Так воно і єсть! Дискутанти цього не згадали, але одною з причин того великого лиха, про яке вони дебатували, лиха Другої світової війни з її голокостами-народовбивством, було без сумніву те, що „добрі люди" цивілізованого світу не тільки мовчали і нічого не робили в тій справі тоді, як 50 років тому комуно-московські народовбивці поголовно винищували окуповану ними Україну пляново з організованим ними голодоморством, але ще в поодиноких випадках падали жертвою московської забріханости і допомагали Москві це страшне лихо прикривати.

Цього року сповняється 50-річчя від того найважливішого і найжорстокішого в історії людства голодоморського лиха. Очевидно, що ніхто його вже не відверне і ніхто вже не направить дальших лих, до яких вони причинилися досі, але пригадка того голодоморського лиха перед 50 роками таки може причинитися до відвернення подібного в майбутньому. Тому і пригадка того лиха та сімох мільйонів його жертв є нашим таки справді священним обов'язком у цьому році.

Цілком правильно і природно, що про це подумали вже п'ять років тому ті, що самі були в якійсь мірі жертвами і свідками того страшного голодоморського злочину, яким пощастило врятуватися і опісля, опинившись на волі в Америці, заснували своє Демократичне Об'єднання бувших репресованих у Совєтах — ДОБРУС, і вони при дуже доброзичливій допомозі Блаженнішого Владики Мстислава, оформили Підготовчий Комітет, що попередив організацію теперішнього справді всенародного Крайового Громадського Комітету у ЗСА для вшанування пам'яті жертв Великого Голоду в Україні в роках 1932-33. Склад Почесної Ділової Президії цього Комітету та перебіг і вислід його перших нарад під проводом його голови проф. д-ра Петра Стерча минулої суботи, 19-го лютого, як про це вже поінформовано в пресових повідомленнях, свідчать промовисто про сам Комітет, як і про його пляни і діяльність та дають повну надію на те, що наша велика громада в Америці зробить справді все можливе, щоб — як це оформлено в його гаслі — „згадати самим і пригадати іншим" найбільшу трагедію нашого українського народу та найбільший злочин його комуно-московського окупанта 50 років тому.

Кульмінацією старань і акцій Крайового Громадського Комітету будуть всенародні поминки жертв того комуно-московського злочину у Провідну неділю, 15-го травня ц. р., в „Українському Пантеоні" в Осередку Української Православної Церкви в ЗСА в Бавнд Бруку, та „пригадка іншим" того злочину і його жертв під час такої ж великої всенародної маніфестації біля пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінґтоні і опісля демонстративного походу до совєтської амбасади, а по полудні великого і в можливо на найвищому культурно-мистецькому рівні маніфестаційного концерту у репрезентативному Кеннеді Центрі у столиці.

Очевидно, що в теперішній ситуації в нашій громаді не можна закривати очей і на можливість деяких суперечностей. Вони, ті суперечності, в існуючих обставинах, — можна б сказати — „нормальні", але було б величезним і непростимим гріхом, якщо б вони в чомунебудь і якнебудь поменшили, чи притемнили головну і для всіх спільну мету достойно згадати самим та переконливо пригадати іншим ту велику трагедію нашого народу 50 років тому. У цьому відношенні всі ми, ціла наша громада, стоїмо перед рішальним, справді історичним іспитом.

Крайовий Громадський Комітет уже на своїх перших нарадах правильно поставив справу в двох відношеннях: у визначенні свого вповні незалежного від будь-яких груп чи угрупувань всегромадського характеру із спеціяльною „ад гок" метою „згадати самим і пригадати іншим" лихо з-перед 50 років, залишаючи широко відкритими двері для праці і співпраці всіх, а дальше із пляном звернутися окремим закликом до всіх, щоби у своїх громадах активно піддержували кожну добру ініціятиву тієї „згадки і пригадки", без уваги на те, звідки вона походить та хто її здійснює.

Отже, в самому Крайовому Громадському Комітеті немає жадних суперечностей, а тільки одне і велике бажання: ЗГАДАТИ САМИМ І ПРИГАДАТИ ІНШИМ те велике голодоморське лихо з-перед 50-ти років, що досі довело до багатьох інших лих, та яке продовжується в Україні і в багатьох інших поневолених країнах рабовласницької комуно-московської імперії також сьогодні у формі ще більш рафінованого народовбивчого „злиття націй".

Михайло Кучер

МІҐРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В СССР

II.

Тут ще не згадано чеченців, калмиків, інгушів карачаївців, балкар, кримських татар і німців з Волги.

Із західніх областей СССР, в першу чергу із Західньої України в наслідок виїзду (втечі) в Европу і терору після війни, на місцях залишилось мало населення. У ці області виїхали (крім поворотців) корінні сибіряки та уральці як робоча в першу чергу сила. Тих людей приваблювало підсоння півдня і кращі побутові та культурні умови Західньої України. Прибалтика, Західня Україна, Молдавщина, Калінінґрадська область були для старих совєтських громадян „власним закордоном", куди можна було їхати без візи після довгої політичної перевірки.

Внаслідок того у згаданих областях, а зокрема в Західній україні дуже побільшилася кількість росіян та інших не-корінних національностей.

Тут варто зупинитись над питанням міґрації населення на Західній Україні у 30-их і на початку 40-их років. Ця еміґрація поза межі Совєтського Союзу унаслідок воєних подій. Тоді поїхала поза межі СССР велика маса людей. Тут була і евакуація, і еміґрація, переселення і вивезення людей, ґеноцид, репатріяція і реєміґрація. Про це совєтська преса свідомо не згадує. Нам не відомі еміґраційні і реєміґраційні процеси після приєднання Західньої України до СССР. Дещо можна довідатись із четвертого збірника „ „Економічна географія", видана 1968 року Київським університетом. Автор В. Огоновський. Мова про Західню Україну. Автор пише, що в Західній Україні на початку 30-их років 20% населення складали поляки і 10% жиди. Разом з чехами, мадярами і румунами вони складали 37% населення теперішньої Західньої України з областями Волинською, Закарпатською, Івано-Франківською, Львівською, Рівенською, Тернопільською і Чернівецькою. Там зникли німці, поляків виселено. Репатрійовано румунів, мадярів, чехів. За переписом населення 1959 року на території Зах. України ці національності складають усього 7% населення.

На початку 1939 року на території Західньої України жило 8 мільйонів 900,000 осіб. За війну і зараз після неї та кількість дуже зменшилася. За переписом населення 1959 року вже нараховано тільки 7 мільйонів 800,000 осіб. Себто на 1.1 мільйона менше.

Місцеве українське населення зазнало великих втрат. Еміґрація у Західню Европу дала 200, або й 250, 000 осіб. Крім того Західня Україна за роки війни і після воєнного терору втратила не менше трьох мільйонів осіб.

На території Західньої України значно побільшилася кількість росіян. До війни на тій території було 30-35,000 росіян, а за переписом 1959 року росіян у Західній Україні вже було 400,000 тисяч осіб. Одначе у кількість „русскіх" увійшла певна кількість східніх українців. Причин до того кілька: мала національна свідомість, бажання „жити спокійно".

Для демографії цікава праця Л. Косинського „Міґрація населення Східньо-центральної Европи 1939-1955". Цю працю опубліковано 1969 року англійською мовою у журналі ..Кенедієн Славонік Пейперс".

За даними цієї праці відомо, що з СССР було репатріовано 2 мільйони поляків, 56,000 чехів і словаків та 50,000 румунів. До того доходить 220,000 німців, колишніх громадян Совєтського Союзу.

З країн Східньої і Центральної Европи було насильно видано Совєтському Союзові 635,000 осіб — росіян та українців. З Чехо-Словаччини вивезено до СССР 15,000 осіб.

Точно невідома кількість колишніх громадян СССР, які потрапили уникнути примусової репатріяції. Згідно з приблизними совєтськими підрахунками ця кількість рівняється 5.8 мільйона осіб.

За даними Косинського за 1947-1950 роки IPO видало Совєтському Союзові більше одного мільйона втікачів, у тому 110,000 українців.

Тільки недавно СССР призвався, що, крім втрат вбитими за Другої світової війни, треба дорахувати втікачів, неповоротців. Автори таких відомостей скаржаться, що англо-американська окупаційна влада не дала „можливости" вернутися до Совєтського Союзу значній кількості переміщених осіб. („Населення і народний добробут", видання Вища школа, 1968)

За даними монографії „Кількість і розселення народів світу. Етнографічні нариси". 1962, видання АН СССР, за кордонами Совєтського Союзу нараховано росіян, українців, білорусинів, литовців, лотишів і естонців 1,143,000 осіб.

У ЗСА їх є 999,000 осіб, в Европі 184,000, в Азії 43, 000 осіб, в Австралії та Океянії 15,000 осіб, в Африці 2,000 осіб.

Українців в діяспорі нараховано 1 мільйон 102 тисяч осіб, головна маса в Америці — очевидно ЗСА — 731 тисяч осіб, в Европі 356,000 осіб. В Австралії та Океянії 15,000 осіб. Основна маса — західні українці.

ПРО ЦЕ Й ТЕ

Про наші засідання

Немає, здається, українського громадсько-політичного активіста, який не відсиджував би частину свого життя на різних засіданнях. І то чим більше ви громадсько працюєте — тим більше вас навантажують обов'язком брати участь у таких засіданнях.

Шкода, що наші вишколені тут в американському житті молоді наукові сили не зробили студії на цю тему та не подали нам статистики скільки часу зуживаємо ми, а може таки просто витрачаємо на таких зібраннях, де частенько „переливається з пустого в порожне", а люди більше насолоджуються своїм голосом та можливістю виступу перед маленькою навіть авдиторією, як конкретними вислідами праці.

Найгірша заковика в тому, що не раз відбувається рівночасно декілька засідань чи нарад, а коли приходиться бути в одному часі у двох чи більше місцях — горе вам! Тоді прибігаєте в одне місце на початок, в друге на кінець, тут не дослухаєте, там не дочуєте — вриваєтеся у відкриті двері та забираєте голос у справах, що вже були перед вашим приходом обговорені і, власне кажучи, може краще було б не приходити. Але ні, коли ви карний член і ваш обов'язок бути, а ви не прийдете, — то або маєте викиди совісти або вас упоминають, що ви не виконали свого обов'язку.

Одним словом і так зле і так недобре.

Треба отже шукати причини невдачі не серед нас, а в „системі", яка у нашій спільноті. Любов до засідань це вже з давен-давна наша традиція. Колись засідали бояри, збирались наради козаки, зустрічалися члени братств, мали свої засідання дядьки під церквою в неділю. Ішли розмови і виміни поглядів як і тепер, тільки що протоколів ніхто не писав. Напевно не одно корисне вийшло із таких зібрань, а перш усього воно давало можливість поговорити, обмінятися думками і „забити" час, якого давніше було більше як потрібно.

Але тепер, коли час усіх на вагу золота, а громадських сил помітно меншає — чи слід далі витрачати стільки часу та енерґії на засідання?

А перш усього чи кількість втрачених на засіданнях годин є у прямому відношенні до конкретних діл, які постають?

Як часто читаємо чи чуємо, що наради або засідання були дуже успішні, що винесено такі чи інші важливі постанови, але...як рідко опісля ті постанови переводять у життя.

Отож, чи наші засідання є ціллю самі в собі чи вони є дійсно лише дорогою до конкретних діл?

Сеньйор наших журналістів ред. І. Кедрин розповідає, що ще за „австрійських часів" відомий австрійсько-буковинський діяч Микола Василько пояснював це так: „Wenn die Ukrainer nicht wissen was sie tun sollen, machen sie eine засідання", або в перекладі „як українці не знають, що їм робити — тоді скликають засідання". Виникає враження, що це ствердження не втратило своєї актуальности і до сьогоднішнього дня.

О—КА

„ХАЙ БУДЕ ПОВНИМ ОБ'ЄДНАННЯ ДЛЯ ДОБРА ВАШИХ СПІЛЬНОТ ТА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ"

(Слово Папи Івана Павла II до Владик-учасників Синоду ПУКЦеркви під час авдієнції 12-го лютого ц. р. Це слово передруковуємо з офіціозу Ватикану „Ль'Оссерваторе Романо" з 13-го лютого ц. р.)

ВЛАДИКО КАРДИНАЛЕ, ДОСТОЙНІ БРАТИ!

1. З усього серця вітаю вас, дорогі Брати, що зібрались на вашому єпископському Синоді отут, побіч гробу св. Апостола Петра і в домі Найвищого Пастиря Риму. Оце вже третій раз ви тут зібралися, щоб, за моїм благословенням, разом обговорити найважливіші справи Української Католицької Церкви, якої ви є пастирями, яких Дух Святий настановив, щоб вести цю вибрану частку Христового стада. Ви як слід усвідомляєте той факт, що в вашій журбі й дбанні за добро Христового стада, яке доручено вашому душпастирському піклуванню, авторитетно може вам допомогти лише той, до кого відносяться Ісусові слова: „Утверджуй своїх братів" (Лк 22,32). До цього осередку християнства ви прибули з трьох континентів, де вже віддавна поселився і живе в діяспорі український народ Божий. Там він розвинув своє власне церковне й суспільне життя, побудував численні Божі храми, школи, будинки культури й добродчинні харитативні заведення. Одне слово, на далекій еміґрації він, як те гірчичне зерно, розрісся в євангельське дерево для добра і для спасіння віруючого люду.

Цілком особливе привітання звертаю до нашого достойного брата Кардинала Йосифа Сліпого, який, саме двадцять років тому, прибув до вічного Міста, як правдивий ісповідник святої віри. Тоді прийняв його у свої обійми мій Попередник, святої пам'яті Папа Іван XXIII. Він словами взятими з книжки „Наслідування Христа", благословив той момент, „в якому Ісус кликав від сліз до духовної радости".

2. Вашим прибутям до Риму й вашим Синодом, який відбувається так близько особи наступника св. Апостола Петра й Намісника Ісуса Христа на землі, ви на цілком особливий лад засвідчуєте ту колеґіяльну єдність, що виявляється і у взаєминах окремих Єпископів з помісними Церквами, і з Вселенською Церквою, де Римський Архиєрей є повсякчасним і видимим началом й основою єдности чи то Єпископів, а чи й громади віруючих (див. Світло народів, 23). Власне оту велику потребу зв'язку миру, любови і єдности завжди як слід розуміли Єпископи Української Церкви. Під цим оглядом вони багаторазово протягом історії давали особливе свідчення уже з самого початку запровадження християнства в Русі-Україні. На Ліонському Соборі не бракувало представника і з тих околиць, послідовно ж і того великого вкладу в змагання за єдність Церков, який дав Київський Митрополит Ісидор на Соборі в Феррарі й Фльоренції. Цей святий почин щасливо завершили ваші Єпископи отут, в Римі 1595 року, й негайно після цього, тобто рік пізніше, на Соборі в Бересті. За цю велику справу боролися невпинно ваші Ієрархи протягом сторіч і немало було тих, що за неї віддали своє життя. Святий Йосафат, Полоцький Архиєпископ, мученик й апостол єдности Церков, як промінний світильник ясніє всім аж по наші дні.

3. Також і те всім добре відоме з якою любов'ю Українська Церква, уже тисячу років своєї історії, служить літурґічні відправи, зосібна ж оту євхаристійну, з величавістю візантійського обряду — як джерело життя Церкви і як завдаток майбутньої прослави, завдяки якій вірні, з'єднані довкола Єпископа — за словами Апостола — стають „учасниками Божої природи" (2 Птр 1,4). А й те також відоме, якими чудовими піснями вони вшановують Пресвяту Богородицю, звеличуючи водночас Отців Вселенської Церкви.

А теперішнім вашим завданням, Достойні Брати, є далі з наполегливістю трудитися над великою справою Єдности такою мірою, щоб могли справдитися слова і бажання нашого Господа Ісуса Христа, щоб було одне стадо під одним Пастирем. Нехай у цьому допоможе зосібна надзвичайний Святий Рік, який я проголосив, щоб відзначити річницю страждань і смерти нашого Господа Ісуса Христа. Він уже заповіджений і я готуюсь його відкрити. І це нехай послужить також для кращого приготування Тисячоліття Хрищення Русі-України, яке ви за п'ять років будете врочисто відзначати.

4. Знаю, Достойні Брати, що предметом ваших синодальних нарад були труднощі душпастирського порядку й журба за долю вашої громади, за сьогочасне й вічне добро душ, завірених вашому піклуванню, за допомогу страждаючим і потребуючим, за зріст духовних покликань і за оновлення християнского життя серед народу. В виконуванні ваших єпископських обов'язків ви є розподільниками святих Божих тайн, як завідателі всього літурґійного життя. Вашим завданням є розвивати святість духовенства, чернецтва і мирянства, згідно з покликанням, і приготуванням вірних до великих завдань апостольства мирян. Все це вимагає повного з'єднання усіх ваших сил і вашого порозуміння для більшого добра всіх ваших громад, а отже й усього вашого народу.

Ця засада є діючою від перших сторіч Церкви, тож і нині, більш як будь-коли, вона є дійсною: щоб Єпископи, з'єднані любов'ю, діяли і все чинили в однозгідності на будування Таїнственного Тіла Христового, на прославлення Бога і на добро душ.

5. Ясно, що висновки і праці Синоду Українських Єпископів залишилися б безплідними, якщо б їх не переведено в практичне життя. Тому необхідною є тісна співпраця з Пастирями чи то збоку священиків та ченців, а чи збоку всього Божого народу, тобто всіх вірних. Тому я палко їх завзиваю, щоб вони, через вас, слухали голосу Христового та доброхітно й великодушно відгукалися на заклик Церкви в наші часи. А ці часи не є легкі ані для вас, ані для вашої Церкви, зосібна ж у Батьківщині. Бо й сам Спаситель попереджав, кажучи своїм Апостолам: „Слуга не більший від пана свого. Переслідували мене — переслідуватимуть і вас" (Ів 15,20). Але та журба й терпіння переміняться в радість, як у своїх блаженствах запевняє нас Христос: „Блаженні ви, коли вас будуть зневажати, та виговорювати всяке лихо на вас, обмовляючи мене ради. Радійте й веселіться, бо нагорода ваша велика на небі" (Мт 5,11-12. З моєї душі самочинно добувається віз-

(Закінчення на стор. 8)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Цікава виставка рисунків

Оцінку цього оригінального і рідкісного показу рисунків, можна корисно і легко вбгати в одне речення: рідко коли буває так глітно на відкритті виставки, ще рідше колинебудь притрапиться почути таке однозгідне, загальне схвалення мистецької успішности її, а вже хіба ніколи не знаходиться так мало покупців картин, як за час тривання саме цієї виставки. Дослівно продано тільки дві картини. Причина? Власне оту причину менше приємно розчовпувати. Бо коли всі хвалять таких відомих мистців, як Славу Ґеруляк, Любослава Гуцалюка і талановитого новопришельця Анатоля Гончаренка, а ніхто їхніх праць не купує за приступну ціну, то тут щось мусить не грати. Та воно тільки на перший погляд справа виглядає дещо загадково, розв'язку бо і без глибшої аналізи, можна знайти зразу. Поняття мистецької культури в нас, на жаль, ще і досі досить обмежене і висловлюючись про наш загал, то відомо, що коли в нас хтось і купує картину, то вона, звичайно, мусить бути кольористична, мальована фарбами та ще може навіть, чим ота картина яскравіша, тим вона буцімто і краща. В нас ще і досі рисунок не має „права горожанства" і не може чомусь висіти поруч мальованих, барвистих картин. Це саме є й оте недомагання нашого загалу відносно поняття і духового сприймання мистецького твору. Один грошовитий інтеліґент, що є власником більшої збірки картин, в розмові зі мною потвердив мені це відносно своєї особи. В нас ще й тепер брак отого вагомого і повноцінного розуміння та вичуття мистецької зрізничкованости, а саме, що скромний рисунок може бути навіть далеко вартісніший від багатоколірного малюнку. Це ж уже перед віками засвідчив своєю творчістю великий Дюрер. У нас те переконання ще і дотепер не спроможне закліматизуватись. Зрештою на відкритті виставки говорив дещо про значіння рисунку й інж. І. Заяць.

Мистецький — не — фінансовий успіх цієї імпрези опирався передусім на індивідуальності і різноманітності стилів трьох мистців. С. Ґеруляк цікава вже своєю тематикою ідеалізування і оспівування українських, жіночих постатей у виді леґендарних русалок, марен, танцівниць тощо, з одного боку, а — з другого, видивами рослин-фантазій, які вона, загально в чорнобілому, часом навіть кольоровому поданні створює за допомогою своїх знаменитих, гнучких і спіральних ліній, сповнених мис-

(Продовження на ст. 8)

Клавдія Кемпе-Гош

У 30-ЛІТТЯ СМЕРТИ В. БЛАВАЦЬКОГО

(Спогад)

Режисерська праця Володимира Блавацького над п'єсою „Ой, не ходи, Грицю, та на вечорниці" М. Старицького була пророблена і викінчена з великою майстерністю, як задум нової постановки цієї п'єси в 1930-их роках в Галичині. Великі вимоги до дієвих осіб, мистецьке оформлення та вибагливість щодо репертуару були головним завданням режисерської праці В. Блавацького. Вистави п'єс із плитким змістом і побутовщини не були популярними в його задумах. В. Блавацького зацікавили в той час західні п'єси, такі, як „Птах" Шинявського, „Тавром убійника" Кервуда, „Цвіркун у запічку" Діккенса, „Святе полум'я" Панйоля та інші. Це був час, коли В. Блавацький повернувся з України, куди був запрошений до славного „Березоля" під керівництвом Леся Курбаса. Якраз тоді у Станиславові існував Театр ім Тобілевича, в якому В. Блавацький і почав свою працю під керівництвом Костя Вишневського, мецената цього театру.

Згодом В. Блавацький відійшов з Театру ім. Тобілевича, обнявши керівництво в театрі „Заграва", анґажуючи частину акторів з Театру ім. Тобілевича. Театр „Заграва" своїми виставами здобув відповідну популярність і признання, ставши на доброму фундаменті навіть у матеріяльному відношенні.

Маючи добрі наслідки своєї режисерської праці в театрі „Заграва", В. Блавацький почав міркувати над практичним здійсненням популярної драми М. Старицького „Ой, не ходи, Грицю, та на вечорниці". Про нову постановку цієї п'єси розійшлися було поголоски серед людей, що дієві особи в п'єсі будуть зодягнені „по-новому", у фраки, що було витвором людської фантазії. Насправді інтерпретація режисера В. Блавацького драми „Ой, не ходи, Грицю,..." була в умовно реалістичному стилі. Він лише надав дієвим особам більше мистецького виразу, поєднавши їх гру з низкою надзвичайно цікавих мізансцен.

Гуртові сцени в першій дії були семетрично опрацьовані. Навіть кольори вбирали очі. Дівчата були убрані в свитках сірого кольору, на шиї червоні коралі, голови їхні пов'язані хустками, з-під яких виглядали віночки. Ця мальовнича картина гармонізувала з тлом вдалих декорацій талановитого маляра-декоратора Леоніда Боровика, росіянина, який проте довгі роки з любов'ю і посвятою працював для українського театру.

В другій дії гуртові сцени були також гармонійно пов'язані з цілістю дії, що разом з багатим кольоритом творило гарний сценічний малюнок. Всі елементи штампованости, шабльоновий патос — були відкинуті. Блавацький прокладав нові шляхи в драматичному мистецтві, став відважно на шлях усучаснення українського театру.

Не пригадую, коли саме відбулася прем'єра „Гриця", бо мене в той час не було в театрі. Я була тоді в Старому Самборі, де мій чоловік Л. Кемпе працював з аматорськими гуртками. Сюди, до Самбора, надійшла до мене листівка від В. Блавацького: „Високоповажана Пані! Звертаюся до вас з проханням від театру, чи не погодилися б Ви приїхати до нас на місяць часу. Річ у тому, що Леся Кривіцька звихнула ногу, і ще місяць лежатиме. Ви зробили б нам велику прислугу, якби приїхали і допомогли нам. Очевидно, про належну Вам марку не треба клопотатися. Прошу Вас дуже, якщо можете це зробити, пишіть негайно на Олесько коло Бродів".

Театрові „Заграва" дуже залежало на тому, щоб вистави п'єси „Ой, не ходи, Грицю..." продовжувати і після нещасливого випадку Л. Кривіцької. Публіка сприймала п'єсу з великим ентузіязмом, виповнюючи по береги залю у день вистави, а це давало відповідні матеріяльні засоби для праці театру на майбутнє. Мені, як молоденькій акторці, запрошення режисера Володимира Блавацького дуже заімпонувало. Не зважаючи на родинні зобов'язання і на малу дитину (моя донька — тепер відома канадська журналістка Віра Ке), я дала згоду поїхати до театру „Заграва" та приготувати себе до головної ролі Марусі, і грати до того часу, поки Леся Кривіцька прийде до повного здоров'я.

З пильною увагою та захопленням я приймала цінні режисерські вказівки В. Блавацького; і так після успішного завершення його і моєї праці над ролею Марусі, вистава „Ой, не ходи, Грицю, та на вечорниці" в місті Золочеві пройшла з великим успіхом. З таким же успіхом ця вистава проходила в інших містах. Зі мною тоді виступали: Вустя — Ганна Совачева; Гриць — Богдан Паздрій; Хома — Леонід Боровик; Дмитро — Яр. Романчак; Галина — Ніна Блавацька; Дарина — Марія Степова; Потап — Володимир Королик; Степанида — Людмила Сердюкова (Хазяйка).

ПРОТОКОЛ

30-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ В ДНЯХ ВІД 24-го до 28-го ТРАВНЯ 1982 РОКУ У РОЧЕСТЕРІ, Н. Й. У ГОЛІДЕЙ ІНН — ДЖЕНЕСІ ПЛЯЗА.

(13)

Д-р М. Куропась подав до відома, що дочка делеґатки Стефанії Лісович (395) важко хвора і мати від'їхала, щоб бути біля дочки. Він попросив Владику Марка провести молитву за її здоров'я. Всі присутні під проводом Владики Марка відмовили молитву в намірені Тереси Лісович.

Саме в тому часі захворів делеґат 90-го Відділу Іван Височанський, якого зразу забрало поготівля до шпиталю. Отець протопресвітер Степан Біляк провів молитву в намірені захворілого делеґата.

Микола Бобечко, голова Виборчої Комісії, зарядив голосування.

ЧЕТВЕР, 27-го травня 1982 р.
РАННЯ СЕСІЯ — год. 9.15 рано

Володимир Бойд Борискевич, заступник предсідника Конвенції, відкрив сесію і попросив до слова головного предсідника д-ра Івана Флиса.

Д-р І. Флис подав до відома, що Іван Височанський, делеґат 90-го Відділу, помер у наслідок серцевої атаки. Попросив присутніх, щоб разом з Владикою Марком відмовили молитву за спокій його душі.

Д-р Роман Олесницький (19) заявив, що кожний день нарад Конвенції повинен починатися молитвою. Ведучий нарадами Конвенції В. Бойд-Борискевич попросив пастора О. Гарбузюка провести молитву.

Пастор О. Гарбузюк: „Помолимось! В Ім'я Отця і Сина і Святого Духа. Звертаємося до Тебе, Владико наш і Боже наш, і дякуємо Тобі за Твою любов до нас. Дякуємо Тобі за те, що ми діти Твої, дякуємо Тобі за Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа. І тепер, ми звертаємося до Тебе і просимо Тебе, щоб Ти сподобив нас благословень Твоїх і під час цієї сесії 30-ої Конвенції Українського Народного Союзу. Ми благаємо Тебе: пошли Ти в наші серця спокій, пошли Ти в наші душі любов і пошли Ти для нас усіх єдність і Твоє благословення. Ми молимо Тебе, Владико наш і Боже наш, в Ім'я Ісуса Христа. В ім'я Отця і Сина і Святого Духа - Амінь!".

Проф. Іван Гвозда передав привіт Конвенції від Світової Федерації Організацій Оборони Лемківщини.

10. ЗВІДОМЛЕННЯ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ

В. Бойд Борискевич, ведучий Конвенцією, попросив до слова голову Статутової Комісії д-ра Юрія Оришкевича, щоб він дав звіт з праці Комісії.

Д-р Юрій Оришкевич, голова Статутової Комісії, подав склад Статутової Комісії, а то: Юрій Оришкевич - голова, д-р Василь Палідвор - заступник голови, Стефанія Геврик - україномовна секретарка, Андрій Кейбіда - англомовний секретар, мгр Іван Скочиляс - член.

Він відчитав запропоновані зміни статуту, які після вичерпної дискусії прийнято голосами більше як 2/3 числа делеґатів.

ЗМІНИ СТАТУТУ

Текст поданий великими буквами вказує на зміни.

Вибір і повідомлення.

Параграф 1:
Коли Головний Екзекутивний Комітет проголосить Звичайну Конвенцію, кожний Відділ має впродовж шістдесяти днів від проголошення на звичайних зборах вибрати делеґатів і їх заступників, до яких дотичний Відділ управнений, як тут зазначено.

Найменування повинно відбутися зі залі і всі кандидати повинні бути представлені членам перед голосуванням.

Кандидат чи кандидатка, які одержали найбільшу кількість голосів, повинні бути обрані на делеґатів.

ЗАСТУПНИКИ ДЕЛЕҐАТІВ ПОВИННІ БУТИ ОБРАНІ ОКРЕМИМ ГОЛОСУВАННЯМ В ТАКИЙ САМИЙ СПОСІБ.

Кожна однакова кількість голосів щодо заступників повинна бути розв'язана негайно ще одним голосуванням над відносними кандидатами. Кожний член має право на один голос на всіх делеґатів і ЗАСТУПНИКІВ, до яких Відділ є управнений. Голосування в заступстві неприявного члена не дозволене (проксі).

Параграф 25:
Викреслити текст про головного організатора з датою важности від 1-го липня 1986 року.

Параграф 41:
Викреслити теперішній текст цього параграфу і на це місце вставити:

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ МАЄ ПРАВО ПРИЙМАТИ НАЧАЛЬНОГО ОРГАНІЗАТОРА, ВИЗНАЧУВАТИ ЙОГО ОБОВ'ЯЗКИ І СУМУ ЙОГО ПЛАТНІ.

Цей новий текст параграфу увійде в силу з днем 1-го липня 1986 року.

Головні мужі довір'я й Головний Екзекутивний Комітет. Їх склад, засідання.

Параграф 46:
Вискреслити текст про головного організатора з датою важности від 1-го липня 1986 року. Цей параграф після зміни звучить:

Головний предсідник, заступник головного предсідника, головний директор для Канади, заступниця головного предсідника, головний секретар і головний касир, правильно вибрані, мають бути головними мужами довір'я Союзу й мають становити Головний Екзекутивний Комітет.

Головні мужі довір'я й Головний Екзекутивний Комітет
Права й обов'язки.

Параграф 47:
Вони можуть наймати, призначувати або іменувати всяких службовців, помічників, посередників, адвокатів, репрезентантів або організаторів, які можуть бути потрібні для відповідного ведення справ Союзу, і визначити суму їх нагороди, умов праці чи зайнять. За схваленням Союзового актуарія, вони можуть ухиляти сплату вкладок чи належностей на будь-який рід грамоти, виданої Союзом, чи уповноважувати виплату дивіденд або розподілу надвишки членам. Вони повинні встановити висоту відсотків від позичок на грамоти, НЕ ВИЩЕ, ЯК 8 ВІДСОТКІВ РІЧНО, ПЛАЧЕНИХ ЗГОРИ.

Братський Фонд.

Додати
Параграф 52 (г)
ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ МАЄ ПЕРЕНЕСТИ ДО БРАТСЬКОГО ФОНДУ ВСІ СУМИ НЕВИБРАНИХ ПОСМЕРТНИХ ВИПЛАТ, СУМ ВИВІНУВАННЯ ЗА ДОЗРІЛІ ГРАМОТИ ТА ЧЕКІВ ДИВІДЕНДИ, ВЛАСНИКІВ ЯКИХ, УПРАВНЕНИХ ДО ИХ ВИПЛАТ, НЕ МОЖНА БУЛО ВІДШУКАТИ ВПРОДОВЖ 6½ РОКУ ВІД ДАТИ СМЕРТИ ЧЛЕНА, ДАТИ ДОЗРІВАННЯ ГРАМОТИ ЧИ ДАТИ ВИДАЧІ ЧЕКА. ЦІ ФОНДИ МАЮТЬ БУТИ ВЖИТІ НА ВИПЛАТИ СТИПЕНДІЙ І НА ІНШІ БРАТСЬКІ АКТИВНОСТІ.

Максимальна сума забезпечення.

Параграф 58:
СОЮЗ НЕ СМІЄ ВИДАВАТИ НА ЖИТТЯ БУДЬЯКОГО ЧЛЕНА ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВУ ГРАМОТУ, АБО ГРАМОТИ, НОМІНАЛЬНА ВАРТІСТЬ ЯКОЇ, ЧИ ЯКИХ, ПЕРЕСТУПИЛА Б СУМИ, ВСТАНОВЛЕНІ ГОЛОВНИМ ЕКЗЕКУТИВНИМ КОМІТЕТОМ ДЛЯ ДАНИХ ВІКОВИХ ГРУП, ЗГІДНО З РЕКОМЕНДАЦІЄЮ АКТУАРІЯ, ХІБА ЩО ЯКАНЕБУДЬ ТАКА НАДВИШКА, АБО ЗВ'ЯЗАНИЙ З НЕЮ РИСК, БУДУТЬ РЕАСЕКУРОВАНІ В ЯКІЙСЬ АВТОРИЗОВАНІЙ ЖИТТЄВОЗАБЕЗПЕЧЕНЕВІЙ КОМПАНІЇ.

Кляси спадкоємців.
Параграф 68 (в)
Відділ Союзу, із застереженням, що виплачена йому сума є обмежена до повернення видатків, зроблених на користь такого члена у зв'язку з його останньою недугою, на його похорон та на закупно і поставлення пам'ятника на його гробі. Сума, виплачена на ту ціль Відділові, не може перейти 1,000 долярів на всі такі видатки. Кожна сума, так заплачена, не повинна перевищувати суми, яка мала б бути законно виплачена на такі цілі згідно з будь-яким зобов'язуючим законом, якщо такі обмеження є менші, ніж зазначена вгорі сума.

ВИСЛІДИ ПРАВИБОРІВ:

В. Бойд-Борискевич, заступник предсідника Конвенції, попросив до слова голову Виборчої Комісії **Миколу Бобечка**, який передав слово англомовній секретарці **Марії Беднарчик**, щоб вона здала звіт з вислідів передвиборчого голосування.

	голосів
Головний предсідник	
Іван О. Флис	261
Йосиф Лисогір	167
Заступник головного предсідника	
Мирон Куропась	263
Богдан Футей	91
Іван Гвозда	45
Володимир Бойд-Борискевич	23
Головний директор для Канади	
Сен. Павло Юзик	279
о. Мирон Стасів	109
Ґльорія Пашен	10
Заступниця головного предсідника	
Ґльорія Пашен	203
Марія Душник	189
о. Мирон Стасів	7
Володимир Сохан	5
Головний секретар	
Володимир Сохан	368
Степан Гавриш	6
Головний касир	
Уляна Дячук	365
Степан Гавриш	5
Володимир Сохан	4
Головний організатор	
Степан Гавриш	203
Василь Оріховський	185
Головні контролери	
Нестор Олесницький	258
Анатолій Дорошенко	212
Іван Геврик	210
о. Степан Біляк	193
Богдан Гнатюк	190
Іван Винник	138
Іван Телюк	128
о. Іван Ващук	115
Іван Скальчук	106
Богдан Футей	94
Кирило Безкоровайний	65
Василь Ліщинецький	62
Петро Ґадек	54
Володимир Бойд-Борискевич	52
Володимир Корчинський	9
Василь Папіж	7
Текля Мороз	6
Іван Гвозда	5
Головні радні	
Гелен Олек	230
Тарас Шмаґала	228
Андрій Джула	221
Іван Одежинський	185
Володимир Квас	184
Володимир Гавриляк	177
Евген Іванців	164
Андрій Кейбіда	163
Текля Мороз	159
Василь Пастушок	159
Анна Гарас	152
Василь Дідюк	138
Аскольд Лозинський	135
Тарас Максимович	134
Петро Дяків	128
Микола Хоманчук	127
Михайло Ольшанський	122
Михайло Сорока	120
Роман Припхан	116
Роман Куропась	113
Михайло Снігурович	107
Василь Шарван	107
Іван Скочиляс	100
Володимир Корчинський	97
Роман Крупка	94
Євген Репета	91
Осип Винницький	89
Іван Гвозда	88
о. Тарас Чубенко	76
Мирон Сірий	74
Роман Татарський	66
Володимир Гетьманський	63
Іван Хомко	59
Едвін Блідий	51
Тимко Бутрей	48
Осипа Олінкевич	48
Петро Тарнавський	43
Августин Рудник	42
Михайло Карачевський	41
Нестор Олесницький	38
Іван Кнігницький	34
Семен Левицький	34
Іван Пригода	31
Ґльорія Пашен	24
Левицький	23
Василь Лучків	21
Павло Шевчук	21
Василь Папіж	19
Роман Тарнавський	18
Лев Блонарович	12
Лучків	9
Ясінський	9
Б. Ясінський	8
Іван Геврик	5
Микола Шпитко	5

Звіт про висліди правиборів українською мовою здав **секретар Виборчої Комісії Степан Чума.**

Голова Виборчої Комісії ще раз відчитав вислід правиборів, запитуючи кожного кандидата, чи він (вона) приймає кандидатуру на даний пост. Тому, що на кожний пост можуть кандидувати, згідно з постановами статуту, не більше, як три кандидати, він запитував кандидатів тільки до того часу, коли на дані пости прийняли номінації не більше, як по три кандидати.

Вкінці цієї процедури він проголосив, що на пости головного секретаря та головного **касира** залишилися тільки по одному кандидатові, у висліді чого **Володимир Сохан** став вибраним головним секретарем та **Уляна Дячук** стала вибрана головним касирем. Делеґати прийняли це повідомлення оплесками, потверджуючи цим їхній вибір через аклямацію.

В. Бойд-Борискевич, який вів пополудневу сесію, попросив до слова Василя Оріховського, головного організатора, щоб він вшанував чемпіонів міжконвенційного часу, тобто тих, які в тому часі приєднували кожного року 10 або більше членів.

Василь Оріховський відзначив наступних союзовців: Тарас Сливінчський (59), д-р Атанас Слюсарчук (174), Степан Іваницький (276), Іван Малко (320), Михайло Турко (63), Микола Хоманчук (5), Маргарета Гентош (305, Християна Фуґа (269), Марія Гаравус (127), Стела Раєн (171), Олександра Дольницька (434), Гелен Олек (22), Марія Душник (293).

В дальшому він нагородив почесними плякетами тих, які в міжконвенційному часі — кожного року приєднували 25 або більше членів, а то: Михайло Семків (379), Роман Татарський (94), Володимир Гавриляк (316).

Також він відзначив тих секретарів, які в тому часі приєднували по 50 або більше членів, а то: Михайло Кігічак (240), суддя Бернард Корчинський (421), Квітка Стецюк (25), а мгр Іван Геврик одержав почесну плякету за те, що на протязі одного року приєднав понад 100 членів.

В. Бойд-Борискевич попросив до слова почесного члена Головного Уряду УНСоюзу **д-ра Ярослава Падоха**, який сказав, що його просив відомий всім науковець, який тісно співпрацює з УНСоюзом, проф. Володимир Кубійович, голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Европі, творець і головний редактор Енциклопедії Українознавства, щоб від нього привітати Конвенцію. Д-р Я. Падох, який є головою Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, такои привітав Конвенцію від цього Товариства. Сказав, що декілька альманахів на пошану Тараса Шевченка й Івана Франка редаґував з рамени УНСоюзу, чи радше „Свободи", ред. Антін Драган на спілку з науковцями з НТША. Проф. В. Кубійович з рамени Товариства НТШ склав двотомову Енциклопедію Українознавства (двотомову), яку видано виключно коштом УНСоюзу. Д-р Я. Падох у дальшому поінформував коротко про історію постання НТШ і його заслуги для українського народу та його науки. Д-р Падох підкреслив потребу затвердження мільйонової Культурної Фундації і заявив, що коли це станеться, то НТША буде радо співпрацювати дальше з УНСоюзом.

Зенон Снилик, головний редактор „Свободи", відчитав тексти привітальних телеграм, які вислано до Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого і до Блаженнішого Митрополита Мстислава.

До Блаженнішого Патріярха Йосифа:

„Ваша Святосте! Чотириста двадцять п'ять делеґатів, двадцять шість головних урядовців і сім почесних членів, зібраних у готелі Дженесі Пляза — Голідей Інн у Рочестері, Н.Й., на 30-ій Звичайній Конвенції Українського Народного Союзу у 89-ому році існування цієї першої найбільшої і найстаршої української організації у вільному світі, дякують за благословення та висловлюють Вашому Блаженству найщиріші побажання з нагоди Вашого 90-ліття, запевнення синівської любови та підтримку Ваших старань для офіційного визнання Помісної Української Католицької Церкви Патріярхатом."

До Блаженнішого Митрополита Мстислава:

„Ваша Святосте! Чотириста двадцять п'ять делеґатів, двадцять шість головних урядовців і сім почесних членів, зібраних у готелі Дженесі Пляза - Голідей Інн у Рочестері, Н.Й., на 30-ій Звичайній Конвенції Українського Народного Союзу у 89-ому році існування цієї першої найбільшої найстаршої української організації у вільному світі, дякують за благословення та висловлюють Вашому Блаженству найщиріші побажання з нагоди 84-ліття з дня Вашого народження і 40-ліття хіротонії, складають Вам найщиріші побажання Многих Літ і, вповні оцінюючи Вашу працю в духовно-релігійній і громадській ділянках, висловлюють повну піддержку всіх Ваших задумів."

П'ЯТНИЦЯ, 28-го травня 1982 р.
РАННЯ СЕСІЯ — год. 8.45 рано

Леонід Філь, предсідник Конвенції, відкрив сесію і попросив **о. Івана Ващука** провести молитву.

Після короткої молитви, Л. Філь попросив заступника предсідника Конвенції, д-ра Нестора Олесницького, проводити сесією.

Д-р Нестор Олесницький, вітаючи приявних підкреслив, що сьогоднішний день дуже знаменний, бо Конвенцію відвідає і виголосить привіт заступник президента ЗСА, Джордж Буш. Сказав, що у зв'язку з його відвидинами є видані деякі дуже важливі зарядження, яких мусять придержуватися делеґати Конвенції. Він зреферував ці зарядження.

Попросив, щоб делеґати одноголосно схвалили, що не треба читати скороту протоколу з попереднього дня нарад. Цю пропозицію делеґати прийняли одноголосно.

Опісля він попросив до привіту представника Українського Вільного Університету, проф. Петра Ґоя.

Проф. Петро Ґой привітав Конвенцію від імені ректора і Сенату Українського Вільного Університету, а зокрема від імені десятків студентів, які, завдяки допомозі УНСоюзу, мають змогу брати участь у викладах Українського Вільного Університету. В дальшому подав коротко історію постання Українського Вільного Університету. Склав щиру подяку всім жертводавцям-союзовцям за їхні пожертви на УВУ, як теж усім тим, які доклали своїх зусиль, щоб удержати і розбудувати Український Вільний Університет.

Михайло Луців, заступник голови Світового Об'єднання Гуцулів, відчитав привіт від Об'єднання.

Д-р Нестор Олесницький, ведучий нарадами, попросив В. Оріховського, щоб він передав дальші нагороди.

Василь Оріховський вичислив прізвища тих секретарів, які в часі Конвенції передали аплікації нових членів.

В дальшому він вручив плякети головам Округ, а то: Філядельфійської Округи — Петрові Тарнавському, Округи Вилкс-Бери — Романові Дякову, Ніяґарської — Богданові Долішному, Балтиморської — Богданові Ясінському, Західньої Канади — мґрові Іванові Геврикові. Плякети також одержали: Текля Мороз (465), Йосиф Чабан (242) і Іван Петрунцьо (78).

Ведучий нарадами, д-р Н. Олесницький, вияснив делеґатам процедуру голосування на машинах. Після цього він попросив до слова головного предсідника д-ра І. Флиса, щоб він вияснив делеґатам справу злуки УНСоюзу з УБСоюзом.

12. СПРАВА ЗЛУКИ УНС І УБС

Д-р Іван Флис на вступі підкреслив, що для нього є великою честю пропонувати зборові Конвенції злуку двох найбільших Союзів, Українського Народного Союзу і Українського Братського Союзу, колишнього Українського Робітничого Союзу. В дальшому сказав: Ніхто не вимагає від делеґатів, щоб сьогоднішнього дня вони рішили про злуку. Прохання до делеґатів є, щоб Конвенція уповажнила Екзекутиву і Головний Уряд УНСоюзу робити всі заходи для переведення такої злуки на протязі чотирьох років, тобто до наступної Конвенції, або навіть скоріше, коли Головні Уряди УНСоюзу і УБСоюзу вважатимуть, що потреба такої злуки є конечна перед упливом каденції, тобто повних чотирьох років. Питання злуки обох Союзів він докладно з'язував у своєму друкованому звіті, що появився у книжці звітів. Усі напевно знають, де УБСоюз має свій гарний будинок і коли б прийшло до злуки, то його треба б продати і Канцелярію УБСоюзу перенести до УНСоюзу в Джерзі Ситі, чи туди, де була б Головна Канцелярія. УБСоюз нараховує 23,000 членів, що становить менш-більш одну четвертину членства УНСоюзу. Їхнє майно є теж менш-більш в тому самому відношенні. УБСоюз нараховує біля 270 Відділів, а УНСоюз біля 450. Ці цифри є подані згідно зі звітом із 1980 року. Головний Уряд і Екзекутива УБСоюзу складаєтьсяз 25 осіб. Структура Головного Уряду УБСоюзу є дуже схожа до УНСоюзу. Майно УБСоюзу виносить біля 10,500,000 долярів. 39 відсотків свого майна він має ульоковано в морґеджах для членів та українських установ. Їхня оселя „Верховина" має вартість, згідно з книжковим записом, біля 550,000 долярів, а їхній будинок у Скрентоні, де приміщується Головна Канцелярія УБСоюзу, має книжкову вартість біля 166,000 долярів, але дійсна його вартість, на думку головного предсідника, багато більша. В даьлшому, він перевів аналізу користей, які дала б злука обом Союзам. Найперше, був би тільки один Головний Уряд, а не два. Склад уряду був би у пропорційному відношенні. Уряд УБСоюзу хоче, щоб його добре ім'я і назва його офіціяльного органу „Народна Воля" залишилися й надалі, а їхній вклад праці, який вони дали для української громади від 1910 року, не пропав намарно. Коли б обидва Союзи злучилися, то це не означало б, щоб УНСоюз перебрав УБСоюз, бо УБСоюз може існувати й дальше так, як існує під цю пору, але відомим є, що малим братським союзам не є легко з огляду на дуже велику комерційну конкуренцію. Великому з'єднаному Союзові буде також багато легше боротися проти дискримінуючої постави стейтових забезпеченевих властей. Для цього треба найняти адвокатів, які зайнялися б цими справами. УБСоюз має того самого актуарія, що має УНСоюз, і коли б оба Союзи получилися, такий з'єднаний Союз був би найбільшим і найсильнішим клієнтом тієї фірми. УБСоюз має підстави до того, щоб боятися злуки. Але УБСоюз має довір'я до теперішнього уряду УНСоюзу, бо знає, що УНСоюз не хоче його перебрати і не хоче скасувати назви теперішнього Українського Братського Союзу, але включити його в історію УНСоюзу, який, після злуки, називався б Українським Народним Братським Союзом. На цю назву тентативно погодилися обидва Союзи. Тентативно тому, що все, що говориться на цій Конвенції і говоритиметься на протязі наступних чотирьох років, є тентативне.

Екзекутива УНС не очікує вже тепер остаточного рішення делеґатів відносно злуки і не хоче від них повновластей переводити злуку в життя, бо обидва Союзи ще не є готові до такої злуки. Є ще багато справ, які треба наладнати перед тим, поки злука буде переведена в життя. На рішення делеґатів у цій справі чекає УНСоюз за чотири роки від сьогоднішнього дня, а може навіть скоріше, тоді, коли Головний Уряд рішить, що треба скликати для цієї справи окрему надзвичайну Конвенцію, на якій не будуть дискутовані ніякі інші справи, а тільки справа злуки обох Союзів.

Греба, щоб тепер на цій Конвенції делеґати заявилися, чи вони є за злукою і годяться на те, щоб Екзекутива продовжувала переговори з УБСоюзом в тому напрямі. Це голосування повинно бути переведене на машинах, разом з голосуванням на членів Головного Уряду. Попросив, щоб хтось з делеґатів поставив внесок, щоб справу злуки обох Союзів включити до голосування на машинах. При цьому попросив, щоб над цією справою не занадто довго дискутувати.

Відчитав текст резолюції в тій справі в англійській мові, копія якої буде поміщена в тій кімнаті, де відбуватиметься голосування.

В дальшому попросив, щоб Конвенція голосуванням дала повновласть Екзекутиві продовжувати з УБСоюзом переговори в справі злуки, щоб могла прийти до делеґатів з тією справою на наступну Конвенцію, або спеціяльно скликану для цієї справи надзвичайну Конвенцію. При тому зазначив, що спеціяльна Конвенція буде дуже коштовна і не знати, чи УНСоюз і УБСоюз на неї погодяться.

Д-р Юліян Куляс запропонував, щоб Конвенція голосуванням на машинах вирішила, чи УНСоюз повинен получитися з УБСоюзом, чи ні. Коли Конвенція заявиться за злукою, тоді Екзекутива автоматично буде уповноважнена вести в цій справі переговори. На його думку, не потрібно скликати спеціяльної Конвенції, а теж не думає, що на переведення злуки потрібно аж чотири роки часу.

Д-р Нестор Олесницький вияснив процедуру злуки обох Союзів, яка є згідна з вимогами Ню-джерзського стейтового закону. Коли делеґати Конвенції заявляться за злукою, тоді Екзекутиви обох Союзів зладять 60 днів перед наступною Конвенцією контракт, який буде проголошений на сторінках офіціозів обох Союзів, або розісланий листовно до всіх членів обох Союзів.

Д-р М. Снігурович піддержав головного предсідника д-ра І. Флиса, щоб УНСоюз получився з УБСоюзом.

Проф. Михайло Цяпка висловив декілька думок, якими повністю піддержав потребу злуки обох Союзів.

Не було висловлених голосів проти злуки обох Союзів, отож одноголосно вирішено, щоб справу злуки обох Союзів включити до голосування на машинах.

11. ЗВІТ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ

Голова Фінансової Комісії інж. Іван Скіра попросив секретаря Комісії Володимира Літинського до звіту в українській мові. Ґльорія Пашен, англомовна секретарка, подала цей самий звіт по-англійськи. Комісія запропонувала такі резолюції і рекомендації:

РЕЗОЛЮЦІЇ:

1. Комісії Просьб до розподілу на добродійні цілі призначити суму $30,000
2. На Стипендійний Фонд призначити суму . $45,000
3. Дієту конвенційних делеґатів встановити на $100 денно і зворот коштів дороги.

Ухвалено одноголосно.

4. Винагороду секретарям Відділів за зібрані вкладки від новоприйнятих членів у першому році встановити на 25% від зібраних вкладок, а за кожний наступний рік 11% від зібраних вкладок.

Ухвалено великою більшістю голосів — проти 3 голоси.

5. Платні головних екзекутивних урядовців:

Головний предсідник	$32,000 річно
і додаток на репрезентацію	1,500 річно
Заступники головного предсідника і директор для Канади працюють безплатно	
Головний секретар	$32,000 річно
Головний касир	32,000 річно
Головний організатор	30,000 річно

У випадку раптового зросту коштів прожитку всі платні головних екзекутивних урядовців може підвищити Головний Уряд у пропорції до коштів прожитку.

Дієти членів Головного Уряду в часі виїздів є такі самі, як делеґатів на Конвенцію, але з обмеженням лише до таких виїздів, які не відбуваються у нормальних днях праці.

Запорука головного касира повинна виносити $125,000, а інших екзекутивних урядовців не менше як $25,000.

Ухвалено великою більшістю голосів.

6. Піднести передплату щоденника „Свобода" для членів УНС до $15.00 річно, або $1.25 місячно, починаючи з 1-им січня 1983.

Ухвалено великою більшістю голосів.

7. Кожний учасник Конвенції при одержанні чеку при виплаті дієт передасть до каси УНСоюзу суму $20.00 на потребу допомоги українцям у Польщі.

Ухвалено великою більшістю голосів.

РЕКОМЕНДАЦІЇ:

1. Приділити відповідні фонди для пореорганізування плянів забезпечення й Організаційного Відділу.
2. У зв'язку з переговорами про злуку Українського Народного Союзу з Українським Братським Союзом підготовити проєкт нового статуту, беручи до уваги заощаджування адміністраційних видатків, коштів конвенцій і т.п.
3. Для встановлення і започаткування Фундації української культури рекомендується Головному Урядові приділити на ту ціль відповідні фонди.

П'ЯТНИЦЯ, 28-го травня 1982 р. ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ — год. 2.00.

Сесію відкрив предсідник Конвенції **Леонід Філь** і попросив **д-ра Нестора Олесницького**, щоб він проводив цією сесією.

СХВАЛЕННЯ БЮДЖЕТУ

Уляна Дячук, головний касир, зреферувала бюджет, який прийнято:

БЮДЖЕТ НА 1982 РІК:

	Передбачено на 1982 р.
ПРИБУТКИ:	
1. Членські вкладки:	
Життєве забезпечення	$2,885,000
Забезпечення від випадків	75,000
Фонд Братський	70,000
Разом — членські вкладки	**$3,030,000**
2. Відсотки:	
Від позички для УНКорп. Дому УНС	$ 325,000
Від бондів	2,600,000
Від гіпотечних позичок	250,000
Від членських позичок	30,000
Від уділів	15,000
Від банкових конт	10,000
Разом — відсотки	**$3,230,000**
3. Різні вплили:	
Фонд Сирітський	$ 6,000
Фонд Наглої Потреби	10,000
З продажі книжок	15,000
Амортизація і зиск з продажі інвестицій	12,000
Різні вплили	35,000
Разом — різні вплили	**$ 109,000**
Свобода	$1,111,200
Союзівка	580,000
РАЗОМ — ПРИБУТКИ	**$8,060,200**

ВИДАТКИ:	
1. Виплати грамот:	
Виплати дозрілих вивінувальних грамот	$ 900,000
Посмертні виплати	790,000
Виплати від випадків (АДД)	20,000
Подвійне забезпечення	10,000
Грошові звороти	500,000
Забезпечення батьків дітей	5,000
Відсотки від посмертних виплат	1,500
Разом — виплати грамот	**$2,226,500**
Дивіденда	$ 590,000
Фонд Сирітський	8,000
Вкладки за реасекурацію	14,000
2. Кошти адміністрації:	
Платні:	
Головних урядовців	$ 125,500
Працівників	395,000
Забезпечення:	
Пенсійний Фонд	$ 115,000
Хворобове	45,000
Від каліцтва	14,000
Групове	12,000
Соц. і від безробіття	49,000
Разом — забезпечення	**$ 235,000**
Канцелярійні видатки:	
Виготовлення дивідендових чеків	$ 7,000
Друки і канцелярійні прибори	37,000
Пошта	30,000
Телефон	20,000
Забезпечення	5,000
Загальні видатки	20,000
Відділові прибори	4,000
Винайм машин	16,000
Разом — канцелярійні видатки	**$ 139,000**
Різні видатки:	
Канадські корпораційні видатки	$ 5,000
Канадська Канцелярія	10,000
Актуарій та спеціяльні дорадники	25,000
Заплата до забезпеченевих урядів	28,000
Кошти найнятого контролера	4,000
Виготовлення індексу „Свободи"	28,000
Разом — різні видатки	**$ 100,000**
3. Організаційні видатки:	
Організаційні винагороди Окружних Комітетів	$ 3,000
Оголошення і друки	20,000
Модернізація матеріялів	15,000
Лік. оглядини нових членів і гол. лікар	5,000
Винагороди відділових організаторів	60,000
Винагороди обласних організаторів	65,000
Секретарська винагорода	325,000
Винагорода предсідників і касирів	2,500
Кошти подорожей обл. організаторів	25,000
Обласні засідання	10,000
Разом — орган. видатки	**$ 530,500**
Кошти Конвенції	$ 400,000
Кошти нарад Головного Уряду	10,000
Кошти Контрольної Комісії УНС	10,000
Фільм ч. 1 і 2 та українська версія	$ 23,500
Кошти репрезентацій і подорожей	35,000
Свобода — доплата за членів	648,000
Виплати друкарні	1,108,700
Виплати „Союзівки"	580,000
Кошти плянування Дому Сеньйорів	15,000
Виплати Відділу Братської Діяльности	15,000
Разом	**$2,425,200**
4. Дотації і допомоги:	
Стипендійні	$ 45,000
Дотації на спортові акції	9,000
Допомоги членам	25,000
Дотації організаціям	30,000
Дотації з Фонду Наглої Потреби	15,000
Комісії Гол. Уряду УНС	3,000
Разом — дотації і допомоги	**$ 127,000**
5. Публікації:	
УНС в Канаді	$ 5,000
Голод 30-их років на Україні	30,000
Разом — публікації	**$ 35,000**
6. Інвестиційні видатки:	
Відсотки від закуплених бондів	$ 25,000
Втрата при продажі бондів	120,000
Амортизація	40,000
Разом — інвестиційні видатки	**$ 185,000**
РАЗОМ — ВСІ ВИДАТКИ	**$7,555,700**
Передбачені прибутки	**$8,060,200**
Передбачені видатки	**7,555,700**
НАДВИШКА	**$ 504,500**

ПРОМОВА ВІЦЕПРЕЗИДЕНТА ЗСА ДЖОРДЖА БУША

На Конвенцію прибув **заступник президента Америки Джордж Буш**. Його привітав головний предсідник УНС д-р І. Флис, а представив його **проф. Тарас Шмаґала**.

Віцепрезидент Джордж Буш подякував головному предсідникові та зібраним членам Головного Уряду і делеґатам за сердечне привітання, а зокрема головному радному проф. Тарасові Шмаґалі за представлення, згадуючи довше знайомство та приязнь з ним. Після цього він виголосив промову:

It's been eight years since I spoke to the UNA. When I last spoke to this group, I was head of the Republican National Committee. This was during the Watergate era, you'll recall. This was not an especially great time to be titular head of the Republican Party.

America has been through a lot in those eight years. The end of Watergate and Vietnam. The hostage crisis. New historical ceilings in the inflation and prime interest rates: 13.3 per cent and 21.5 per cent, respectively. New Tax inxreases; new increases in federal spending. Last October, the national debt hit $1 trillion.

In those eight years we signed agreements with the Soviet Union on arms limitations and human rights. Signed them in good faith, and lived up to our part of the bargain. As we practiced restraint in deploying new nuclear systems, the Soviet Union built and built and built a formidable military machine. Groups which were set up, meanwhile to monitor Soviet compliance with the Helsinki Accords, with the basic human rights they had promised, were imprisoned. This association is well aware of what happened. The United States protested, but Soviet prisons and mental wards are now full of those who dared to be conspicuous in the pursuit of liberty.

What else happened in those eight years? Cuban troops moved into Africa in force, where they remain as proxies of the Soviet Union. (They seem to have been almost totally forgotten by the press; and an effort, meanwhile, has even been launched through the offices of UNESCO to ensure that no free press survives in many of those countries.) Meanwhile, in Central America, the Cubans — abetted by their Soviet masters — have continued their efforts to destabilize and to create turmoil and targets of opportunity.

What else has happened? In the winter of 1979, the Soviet Union invaded Afghanistan. It troops have since killed thousands of Afghans: freedom fighters, women and children. They are using chemical weapons on civilians there, even as speeches are given in the Kremlin about the Soviet Union's desire for peace.

Last December 13, the darkness descended on Poland. Martial law was declared, thousands of Poles were imprisoned. Some were killed. Others were hosed, tear-gassed and fired at with rubber bullets. Solidarity went underground. What elementary freedom it has gained were lost. As I speak, Lech Walesa lingers in isolation and arrest.

Others who live under Soviet domination have suffered worse — and have suffered longer. Their names are well known to you.

Yuriy Shukhevych has spent almost all of his life in the gulag. His crime? Well, he committed no crime. He was imprisoned for being the son of Roman Shukhevych, the commander of the Ukrainian Insurgent Army which fought for independence during World War II. For not disowning his father who was executed by the Soviets, Yuriy was jailed after the war. He was released in 1958. And on the same day, he was rearrested, and sentenced to 10 more years in prison. When they released him in 1968, he was forbidden to live in Moscow. Once again, he was rearrested this time 1972. The charge? Anti-Soviet agitation and propaganda. Sentence? Five years in prison — five years in a „special-regime labor camp," and five years in internal exile. He is now finishing his second five-year term. That he has survived is a testament to his courage and endurance, and to his indomitable Ukrainian spirit.

And what of Ivan Svitlychny, one of Ukraine's great writers? In 1973, he was arrested and tried for possessing forbidden Ukrainian writings. Which writings? His own. He was sentenced to seven years in strict-regime labor camps, followed by five years in internal exile. In 1979, he became a member of the Ukrainian Helsinki Monitoring Group. He is now in the Altay region, near the Chinese-Mongolian border. he has suffered from jaundice, tuberculosis and a stroke resulting from mistreatment. What hospitals are available to him are poor, and not equipped to help him. Yet he, too, survives.

Or Mykola and Raisa Rudenko? They were members of the Ukrainian Helsinki watch group. Mykola was sentenced in 1977 to seven years in a strict-regime labor camp, followed by five years in internal exile. In 1981, Raisa was arrested and sentenced to three years of internal exile. Her crime? Trying to keep in touch with her husband and carrying on his work.

There are so many others who have been cast into the Orwellian nightmare of the labor camps. Some Ukrainians, like Petro Grigorenko, a former general in the Red Army, had served the Soviet Union with distinction. But when he spoke out against Soviet persecutions of minorities in 1961 at a Communist Party meeting, no less, he was stripped of his rank, expelled from the army and the party, and sent to a mental hospital, where three years of massive injections of drugs failed to cure him of "reformism." When he denounced the Soviet invasion of Czechoslovakia in 1968, he was returned to the psychiatric ward for five more years. Then in 1976, with the whole world watching, Yuri Orlov invited him to join the Helsinki monitors. Now he is here in the United States. In May he went to the White House along with other dissidents to meet with the president. Yuri Orlov did not attend that lunch at the White House. Today he is an inmate in a Soviet prison camp. His wife and friends fear that he has contracted a virulent, lethal tuberculosis that could end his life.

Just yesterday, I met at the White House four people whose spouses are in the Soviet Union and on a hunger strikes protesting because the Soviet government will not let them leave and join their spouses in the West. One of the women who came to see me, Yelena Bavolenkov, had spoken to her husband by telephone just 24 hours before we had this dramatic meeting. And while she was on the phone with him, the police came, the KGB came, and she heard a struggle on the other end of the phone; his voice was muffled and then she heard nothing. It was a very emotional meeting at the White House, a very emotional meeting indeed.

Ukrainians have been singled out for especially harsh treatment by the Soviet government. The estimates are that up to half of all Soviet political prisoners may be Ukrainians. The repression has worsened in recent years. Entire memberships of some Helsinki monitoring groups have been thrown in jail. And as Soviet repression has deepened at home, Soviet behavior abroad has created new, heightened international tensions. In Vietnam, Laos, Kampuchea, the Caribbean, Central America, Poland, Afghanistan. The other day the Soviets unleashed a new offensive against the freedom fighters, who are now within 60 miles of Kabul.

"It is now not enough to speak of peace. Concrete and practical deeds are necessary."

Whose words? They are from a speech by Soviet President Brezhnev, given at the Kremlin 10 days ago.

I agree wholeheartedly with Mr. Brezhnev. Concrete and practical deeds are necessary. Indeed it is not enough to speak of peace. Standing in the Athenian marketplace 2,000 years ago, Demosthenes said, "What sane man would let anothers man's words rather than his deeds proclaim who is at peace and who is at war with him?"

President Reagan quoted Demosthenes in his commencement speech at Eureka College three weeks ago. In that address he outlined what our approach to the Soviet Union will be. That approach has five points: military balance, economic security, regional stability, arms reduction and dialogue.

There must be a sound military balance between East and West. That is avsolutely essential, and common sensical. In military imbalance there is grave danger.

We must be economically secure. This means, among other things, that we must strictly control Soviet access to Western technology which has military applications. It is a bitter irony that it was the U.S. that sold the Soviet Union machines that helped to greatly improve the accuracy of their intercontinental ballistic missiles. It wil cost us thousands of times what we made from those sales to protect ourselves from that newfound accuracy.

So we will monitor East-West trade, and pursue the consultations already under way among Western nations on technology transfer and on the extension of finacial credits to the East. We have realized, to paraphrase Lenin's words, that we have little to profit from selling the Soviet Union the rope with which to hang us.

We must have regional stability. The United States will work toward economic progress in the less developed countries — and in a way that represents no threat to the Soviet Union.

The fourth part of the president's policy toward the Soviet Union will be the pursuit of nuclear arms reductions. The president knows full well that sitting back and simply watching how big each side's nuclear arsenal is growing is not the way to lasting peace. Nor is arms limitation, which simply sets limits on the growth of arsenals. He seeks instead arms reductions. He has made that clear in speech after speech; more importantly — since Demosthenes is looking down on us — in initiative after initiative. We must hope that the Soviets accept the president's dramatic initiatives, and do not brandish rhetorical olive branches while continuing to make more swords at the expense of plowshares.

Lastly, dialogue. The president has said he wants to meet with Soviet leader Brezhnev next month in New York. And as he said at Eureka, "...when we sit down, I'll tell President Brezhnev that the United States is ready to build a new understanding... I'll tell him that his government and his people have nothing to fear from the United States. The free nations living at peace in the world community can vouch for the fact that we seek only harmony." The president said that, "...a Soviet leadership devoted to improving its people's lifes, rather then expanding its armed conquests, will find a sympathetic partner in the West."

Our chances at succeeding in this dialogue with the Soviet Union obviously depend on a strong and healthy economy. I don't have to elaborate on that point in front of an organization such as the UNA. I know you well enough to know tha Ukrainian Americans understand the importance of economic opportunity, understand the importance fo risk-taking, understand the importance of saving, understand the importance of investments.

We've been doing what we can in Washington to correct some of the unhealthy trends of the past. When we took office, inflation, which we all used to call "public enemy number one" or "the hidden tax" or "the cruelest tax" was running at 12.4 percent. (During the previous year it had climbed to that new, historical high of 13.3 percent.) For the six-month period ending in April, and after being seasonally adjusted, inflation was running at 2.8 percent. I think both Republicans and Democrats, conservative and liberals can agree that that's a healthy trend.

We have a lot of work to do, through. We've got to get those deficits down. We've got to get unemployment down. We've got to make sure the Congress does not repeal the people's tax cut, the one this president fought so hard to win. We've got to make the Congress understand that the people do not want their money spent recklessly, but wisely. This is a prudent goal, surely. A worthy goal.

And I'll be frank: we'll need your help in pursuing these goals. This organization is grounded in worthy goals. As far back as 1894 — when Grover Cleveland was president — the association has devoted itself to volunteerism, something this administration, too, holds dear to its heart; has worked against discrimination; has worked to encourage the twin principles of self-help and community responsibility; has conducted itself according to the saying of Taras Shevchenko ,"Remember your own, but do not refuse to learn from others;" has worked to ensure that ethnic Americans are not forgotten.

As I go to wrok or come back from work on 22nd and P streets, I pass his statue, I must say, some wonder about statues, but this is a real inspiration to me. Let me assure you that you have not been forgotten.

I remember when government officials were told that you can't speak out against Soviet oppression in detail because it might make things worse. I remember when we were told, under the Democrats, under the Republicans, you're going to have to fix that if you expect to get something out of the other side. Our president doesn't feel that way; I don't feel that way.

Let me assure you that you have not been forgotten. We are a nation of immigrants, descended from those who sought a better world. It was they who helped build this nation; we owe it not only to ourselves and to our children to guard our liberty and our democracy zealously, but to them as well. Their spirit lives on. Their dreams live on. The quest for freedom lives on. Meanwhile, as the phrase has it, "Sche ne vmerla Ukraina."

14. ЗВІТ КОМІСІЇ ПРОСЬБ

Після того, як віцепрезидент Джордж Буш відійшов, нарадами проводив **Володимир Бойд-Борискевич**. Він попросив до звіту голову Комісії Просьб **Тараса Максимовича**, який подав склад Комісії і як вона уконституувалася: Тарас Максимович - голова, Раїса Дорошенко - англ. секретарка, Стефанія Легета - укр. секретарка, Антін Гайдук і Катерина Онуфрик - члени. Опісля голова відчитав список пропонованих дотацій з Народного Фонду на загальну суму 30,000 долярів. Пропозицію прийнято одноголосно.

Д-р Н. Олесницький подав до відома делеґатів, що д-р Юліян Куляс веде оборону Володимира Половчака за власні гроші — дотепер він видав на цю оборону біля 22,000 долярів. Від української громади він одержав усього $4,000. Запропонував, щоб УНСоюз пожертвував на ту ціль — оборону Володимира Половчака $2,500.

Уляна Дячук попросила, щоб цю справу передати до розгляду наступній Екзекутиві і при тому запевнила, що вона буде позитивно полагоджена.

Андрій Іванюк (106) піддержав пропозицію д-ра Н. Олесницького і при тому пожертвував на ту ціль від себе особисто $50.00.

Всі делеґати одноголосно погодилися на те, що справу пожертви УНСоюзу на ту ціль вирішила наступна Екзекутива УНСоюзу на своєму першому засіданні.

ЗВІТ СЕКРЕТАРСЬКОЇ КОМІСІЇ

Ведучий нарадами **В. Бойд-Борискевич** попросив до звіту **голову Секретарської Комісії Романа Припхана**, який подав її склад: Роман Припхан - голова, Данило Пищ - укр. секретар, Марія Гаравус - англ. секретарка, Омелян Твардовський, Петро Ліщак і Остап Зинюк - члени. Звіт Комісії і її резолюції і рекомендації відчитав по-українськи секретар Данило Пищ, а по-англійськи секретарка Марія Гаравус. Комісія запропонувала такі резолюції і рекомендації, які прийнято одноголосно:

РЕЗОЛЮЦІЯ:

1. Підвищити винагороду за $500.00 грамоти до 50% винагороди за $1,000.00 грамоти.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Видавати річну дивіденду членам, які були на розметах у грудні даного року, коли їхні вкладки були заплачені до 31-го грудня.
2. Членам, які були членами не менше 15 років та дожили до 78-го року життя, видавати, після узгіднення з актуарієм, дивіденду в сумі їхніх річних вкладок.
3. Приспішити висилку секретарям квартальних винагород.
4. Статутова Комісія повинна поробити всі заходи, щоб Союзові Округи були охоплені статутом та виробити для них відповідний до нових обставин новий правильник.
5. Упростити та змодифікувати у Головній Канцелярії усі потрібні формулярі, включно з аплікаціями.
6. Якнайскоріше виготовити нові інформативно-пропаґандивні матеріяли про УНСоюз і опублікувати їх.
7. Продовжувати злуки малих неактивних Відділів, головно у випадках, коли ці Відділи є у тій самій місцевості.
8. Приділені стипендії не висилати прямо до університетів, а студентам через секретарів.
9. Не поміщувати на місячних розметах вкладок нових членів, поки не є остаточно видані їхні грамоти.
10. Не вимагати лікарських посвідок на звичайне прохання про допомогу, а приймати їх, коли є завірені Управою Відділу.
11. Членів Молодечого Департаменту, які скінчили 16 років, переводити автоматично до Департаменту Дорослих.

Секретарська Комісія стверджує, що УНСоюзові потрібні нові, більш атрактивні грамоти, реформи дивіденди, однак цього не подає, як рекомендації, бо знає, що Екзекутива УНСоюзу почала працювати над цими справами.

15. ВНЕСЕННЯ ТА УХВАЛИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

РЕЗОЛЮЦІЯ — внескодавець Зенон Онуфрик (172)

Тому, що це є історичним фактом, що підставовим завданням УНСоюзу є допомагати різними можливими способами нашим братам і сестрам в Україні у їхніх хоробрих змаганнях до державної незалежности;

Тому, що рішальним для цих хоробрих змагань є, щоб народи світу зрозуміли і пізнали правду про Україну та її спадщину; і

Тому, що тут, в ЗСА, ми є свідками постійних і систематичних неправильних інформацій про Україну, про її історію, культуру, релігію і її спадщину; як ми це бачимо в системі публічного шкільництва, в засобах масової інформації, в державних установах і в дійсності в усіх інших секторах нашої країни,

Тому нехай буде схвалено, що 30-та Конвенція Українського Народного Союзу висловлює своє становище і побажання, щоб Головний Уряд УНСоюзу на протязі 6 місяців після 30-ої Конвенції встановив спеціяльне оперативне тіло, складене з членів УНСоюзу, яке мало б до розпорядження бюджет у висоті $5,000 річно і якого одиноким завданням було б поборювати переважаючі вияви помилкових і неправильних інформацій про Україну.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець Павло Фенчак (320)

Тому, що від часу створення З'єднаних Стейтів Америки досі ще ніколи не було українського, чи слов'янського судді у Верховному Суді та в спеціяльних судах і тільки трьох було в Окружних Судах і тільки двоє, які очолювали урядові департаменти; і

Тому, що від часу урядування президента Реґена на всіх 460 головних виконавчих найменувань немає ані однієї особи українського, чи іншого слов'янського походження; і

Тому, що в таких обставинах такі акції Департаменту Юстиції, як несправедливе турбування і судження в неамериканський і незаконний спосіб українців та американців іншого слов'янського і східньоевропейського походження в справі позбавлення їх громадянства, приносять у нещасному та ганебному результаті непоправну шкоду гордій американській судовій системі,

Отже, тому нехай буде рішено, що Український Народний Союз поробить інформаційні, дорадчі та інші відповідні і на часі зусилля найбільш успішним шляхом, щоб здобути найменування українців до судових і судовоподібних установ, чи комісій, та на провідні і контрольні становища в усіх вартісних аспектах американського життя, і щоб цим піднести українських та інших слов'янських американців до першорядного громадянства, на яке вони мають право.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець Степан Ґоляш (379)

Звернутися до урядів Америки й Канади з проханням, щоб вони звернули увагу світовій опінії, що не Америка, Англія та інші вільні держави є імперіялістами, а навпаки, та що Москва поневолює десятки европейських та азійських народів, не даючи їм змоги вільно і свобідно розвиватися.

УНСоюз стверджує, що русифікація України набрала сьогодні загрозливих форм. Цю справу треба довести до відома світової опінії та постійно її пригадувати.

УНСоюз засуджує твердження Біллі Ґрагама, що в СССР немає релігійного переслідування, а навпаки, існує свобода релігії.

УНСоюз закликає своє членство та цілу українську громаду більш активно готуватися,разом з українськими Церквами, до святкувань 1,000-ліття Християнства України. 1,000-ліття Християнства України повинно залишити тривалу пам'ятку в науково-видавничій діяльности та зцементувати цілу українську громаду на наступне тисячоліття.

Ціла українська громада повинна належно відмітити 50-ліття голоду в Україні, вказуючи при тому на постійну загрозу з боку московського імперіялізму для всіх поневолених народів.

УНСоюз вітає всіх вояків УПА, які продовжували революційно-визвольну боротьбу на протязі 10 років.

Закликає всіх членів вшанувати 40-ліття УПА спільно з цілою українською громадою.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець
д-р Михайло Снігурович (414)

Заохотити українську громаду відзначити 100-ліття народин українського композитора о. Кирила Стеценка, якого в СССР називають російським композитором.

Конвенція закликає Головний Уряд УНС поробити дальші заходи для привернення єдности в українській громаді, включно із зайняттям належного для УНСоюзу місця в УККА.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець Іван Малко (320)

Конвенція повинна висловити признання авторам книжки (519 ст.) „Українці Мериленду" за включення в її зміст добре опрацьованої аналізи Українського Народного Союзу.

Ця частина включає розділ під наголовком " Г.Л. Менкен і слов'янські мови", в якому є поміщена репродукція трьох-сторінкового листа на фірмовому папері „Свободи", датованого 25-го лютого 1936 року, якого написав тодішній редактор „Свободи" Омелян Ревюк до відомого журналіста Г.Л. Менкіна, а яким він був у постійному контакті. Там теж є поміщені знимки й історія Відділів УНСоюзу в Мериленді, вичислені видання УНСоюзу, історичний нарис УНСоюзу, як теж популярна карикатура авторства Івана Росоловича, яка змальовує незрозуміння назви „українська національність".

Ця книжка є багатим джерелом інформацій про українців не тільки в Мериленді, але в цілій Америці. Її слушно реклямують, як одну з найбільш вичерпних стейтових історій будь-якої слов'янської групи в Америці.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець
д-р Богдан Цимбалістий (353)

30-та Конвенція Українського Народного Союзу рекомендує створення Виховного Фонду УНСоюзу для піддержки українським школам і літнім таборам молоді, молодечим організаціям, поодиноким батькам, що не є в стані оплачувати навчання своїх дітей в українських школах, чи посилати дітей до таборів, на вишкіл учителів, на видавання виховних матеріялів та інших заходів для виховання нашої молоді.

Такий Виховний Фонд УНСоюзу складався б з добровільних пожертв громадян. Конвенція рекомендує, щоб члени УНСоюзу платили добровільно по $5.00 від родини щороку. Конвенція доручає секретарям Відділів ці пожертви збірати й посилати до Головної Канцелярії УНСоюзу, а редакції „Свободи" доручає заохочувати всіх громадян складати пожертви до цього Фонду.

РЕЗОЛЮЦІЯ — внескодавець сен. Павло Юзик

Конвенція Українського Народного Союзу одобрює назначення спеціяльного Комітету з наступних осіб: сен. Павло Юзик, Богдан Зорич, мґр Іван Ґеврик, Уляна Дячук і д-р Нестор Олесницький, які приготовлять і оформлять поправку до статуту в справі створення Дирекції УНСоюзу і її функцій в Канаді, яка мусить бути одобрена Головним Урядом УНС осінню 1982 р., щоб була включена до статуту УНСоюзу в найкоротшому часі.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець
Володимир Винницький (239)

Окружні Комітети на протязі довгих років своєї праці вповні себе виправдали і тому рекомендуємо Статутовій Комісії поробити всі заходи, щоб Округи були охоплені статутом УНСоюзу і тим самим Союз повинен бути триступневою установою.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець Михайло Цяпка (14)

Головний Уряд УНСоюзу повинен обміркувати в який спосіб можна б заощадити гроші на Конвенціях:

Скоротити на один день час Конвенції.

Обмежити кількість делеґатів, роблячи Округи (дистрикти) по 200 членів і від них висилати одного делеґата. Заощаджені гроші зужити на культурні чи харитативні цілі.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець Василь Лещук (303)

Зменшити вимагане для вибору делеґатів на Конвенцію число членів Відділу до 50 дорослих членів з тим, що ніякий Відділ не може мати більше, як двох делеґатів. Це дасть змогу меншим Відділам мати голос на Конвенції.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець
Володимир Винницький (239)

Кожному секретареві (секретарці) Відділів Союзу висилати безкоштовно бодай по два примірники „Українського Тижневика". Цей англомовний „Український Тижневик" буде використаний як пропаґандивний матеріял при відвідуванні проспектів. Тепер поважна частина секретарів не одержує жадної союзової преси.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець Павло Фенчак (320)

Український Народний Союз повинен почати висилати безплатно „Український Тижневик" до кожного керівника (координатора) соціяльних студій при державному департаменті шкільництва у всіх стейтах Америки і всіх провінціях Канади.

РЕКОМЕНДАЦІЯ — внескодавець Августин Рудник (237)

Призначити спеціяльні нагороди для необ'єднаних Відділів за більше число приєднаних членів тому, бо вони не входять до Окружних Комітетів, де могли б одержати нагороду, а також не мають жадної репрезентації.

Головний Уряд та Головний Екзекутивний Комітет повинні застановитися над потребою репрезентації для необ'єднаних Відділів, тобто, щоб один з обраних головних радних був обраний від необ'єднаних Відділів і був їх репрезентантом.

З огляду на те, що ще не проголошено висліду виборів і залишилися до обговорення ще різні справи, одноголосно вирішено відбути вечірню сесію.

П'ЯТНИЦЯ, 28-го травня 1982 р.
ВЕЧІРНЯ СЕСІЯ — год. 7:15 веч.

Сесію відкрив і нею проводив **предсідник Конвенції Леонід Філь**. Він попросив до слова В. Оріховського, який подав прізвища тих секретарів і організаторів, які принесли на Конвенцію аплікації нових членів, висловлюючи їм подяку.

13. ВИБІР ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС
(ЗВІДОМЛЕННЯ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ)

Голова Виборчої Комісії Микола Бобечко попросив **секретаря української мови Степана Чуму** відчитати вислідн виборів.

Степан Чума подав, що в голосуванні взяли участь 431 делеґатів, включаючи членів Головного Уряду і почесних членів. Делеґати голосували на 5-ох машинах до голосування.

Після того він відчитав в українській мові висліди виборів.

Марія Беднарчик, англомовна секретарка Виборчої Комісії відчитала висліди виборів по-англійськи.

ВИСЛІДИ ВИБОРІВ

Кандидат	Число голосів
ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:	
ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:	
Д-р Іван О. Флис	**252**
Йосип Лисогір	174
ЗАСТУПНИК ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА:	
Д-р Мирон Куропась	**245**
Д-р Богдан Футей	148
ГОЛОВНИЙ ДИРЕКТОР ДЛЯ КАНАДИ:	
Сен. Павло Юзик	**249**
о. Мирон Стасів	119
ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА:	
Ґльорія Пашен	**203**
Марія Душник	153
ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР:	
Володимир Сохан	**344**
ГОЛОВНИЙ КАСИР:	
Уляна Дячук	**331**
ГОЛОВНИЙ ОРГАНІЗАТОР:	
Степан Гавриш	**214**
Василь Оріховський	192
ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:	
Д-р Нестор Олесницький	**269**
Інж. Анатолій Дорошенко	**236**
Мґр Іван Ґеврик	**214**
Д-р Богдан Гнатюк	**212**
о. Степан Біляк	**206**
Мгр Іван Винник	144
Проф. Іван Телюк	137
о. Іван Ващук	127
Д-р Іван Скальчук	114
Василь Ліщинецький	81
Кирило Безкоровайний	54
Петро Ґадек	
ГОЛОВНІ РАДНІ:	
Гелен Олек	**222**
Проф. Тарас Шмаґала	**222**
Андрій Джула	**216**
Іван Одежинський	**213**
Євген Іванців	**202**
Володимир Гавриляк	**181**
Володимир Квас	**173**
Текля Мороз	**163**
Андрій Кейбіда	**161**
Анна Гарас	**155**
Тарас Максимович	**146**
Д-р Аскольд Лозинський	**145**
Василь Дідюк	**135**
Василь Пастушок	**122**
Роман Куропась	120
Михайло Сорока	120
Микола Хоманчук	119
Роман Татарський	111
Петро Дяків	109
Роман Припхан	101
Василь Шарван	92
Проф. Іван Гвозда	90
Д-р Михайло Снігурович	90
Осип Винницький	77
Роман Крупка	74
Володимир Гетьманський	71
Мґр Іван Скочиляс	69
Мирон Сірий	68
Михайло Ольшанський	66
Володимир Корчинський	63
о. Тарас Чубенко	49
Едвін Блідий	37
Тимко Бутрей	36
Осипа Олінкевич	32
Августин Рудник	32
Петро Тарнавський	32
Проф. Василь Лучків	28
Михайло Карачевський	27
Іван Хомко	25
Іван Пригода	25
Іван Кнігницький	16

За злукою Українського Народного Союзу з Українським Братським Союзом голосували 295 делеґатів. Проти — 46 делеґатів.

16. РІЗНІ СПРАВИ

Предсідник Конвенції Леонід Філь подякував членам Виборчої Комісії за її відповідальну і важку працю, як також за те, що вони на час подали вислід виборів. Після цього він попросив до слова

Йосипа Лисогора, який найперше привітав делеґатів, а опісля сказав, що в обох країнах поселення, в Америці і Канаді, на протязі останніх років є непорозуміння в українській громаді. Важко довести до того, щоб українці скомасували всі свої сили і спільно розв'язували найбільш пекучі проблеми. Союзовці повинні в першій мірі заступатися за справами УНСоюзу і вважати його як ту ґранітну твердиню за океаном. Тут було стверджено, що в Америці є зареєстрованих всього 500,000 українців — він у це не вірить, бо напевно в Америці є біля мільйона українців або й більше. Всі українці, які оприділили себе до поодиноких партій, є патріотами, бо політичні партії є фактично патріотичні партії. Те, що віцепрезидент Америки, найсильнішої держави в світі, прибув на Конвенцію, є великою подією для УНСоюзу і доказує, що УНСоюз має за собою впливових людей. Доступ до таких людей може бути допомогою для українців у Рідному Краю. Перфектне знання англійської мови є конечне для того, щоб такою мовою передати впливовим американським політикам потреби і проблеми українського народу на рідних землях. Зміни, які заіснували в Головному Екзекутивному Комітеті, Головній Контрольній Комісії і в Головному Уряді, напевно вийдуть на користь УНСоюзові. На закінчення свого слова Й. Лисогір склав ґратуляції переобраному головному предсідникові д-рові Іванові Флисові, побажав йому здоров'я та багато успіхів у праці. Заявив, що коли буде спроможний йому допомогти, він це зробить.

Мгр Іван Ґеврик запропонував в імені Контрольної Комісії, щоб надати почесне членство Головного Уряду УНСоюзу Марії Душник за її довголітню працю для УНСоюзу.

Перед голосуванням над тією справою, **д-р Богдан Футей** попросив голосу і сказав, що він, як член Контрольної Комісії пропонує, щоб Йосипові Лисогорові надати титул почесного предсідника УНСоюзу — титул, який він повинен був одержати на попередній Конвенції УНС. Це не є справа статуту і він просить, щоб Конвенція затвердила йому цей титул.

Леонід Філь, ведучий Конвенцією, сказав, що статут УНСоюзу не передвиджує такого титулу і не можна руководитися емоціями, бо згодом є різні клопоти. Попередня, 29-та Конвенція зробила помилку відносно надання Й. Лисогорові титулу і тому він просить, щоб 30-та Конвенція надала тепер Й. Лисогорові і Марії Душник титул почесних членів Головного Уряду УНСоюзу.

Йосиф Лисогір заявив, що він не хоче такого титулу, бо він не є зацікавлений в тому, що з тим титулом пов'язане, але він погоджується з пропозицією д-ра Б. Футея, щоб йому надати титул почесного президента УНСоюзу.

Д-р Юліян Куляс звернув увагу, що такий титул може надати Конвенція тоді, коли пропозиція є правильно подана і піддержана, а делеґати приймуть її одноголосно.

Д-р Б. Футей дав внесок надати Й. Лисогорові титул почесного предсідника УНСоюзу. Внесок піддержав д-р Ю. Куляс.

Предсідник Конвенції зарядив голосування, яке у висліді виказало, що не було одноголосної згоди делеґатів і внесок перепав.

Ведучий Конвенцією **д-р Л. Філь** повторив внесок мґра Івана Ґеврика, щоб Марії Душник надати титул почесного члена Головного Уряду УНСоюзу. Внесок піддержала Текля Мороз. Переведено голосування, у якому великою більшістю голосів (3 голосували проти) надано почесне членство Марії Душник.

Д-р М. Снігурович (414) запропонував, щоб усім членам Головного Уряду на протязі трьох каденцій, які тепер відійшли, надати почесне членство Головного Уряду УНСоюзу.

Предсідник Конвенції Леонід Філь звернув увагу, що такий внесок може подати тільки Контрольна Комісія.

Д-р Богдан Футей звернувся від Контрольної Комісії з пропозицією до делеґатів, щоб надати почесне членство Мирославові Кальбі і Євгенові Репеті, які були членами Головного Уряду УНСоюзу на протязі трьох каденцій.

Д-р Нестор Олесницький сказав, що внесок, який подав д-р Б. Футей, був від нього особисто, а не від членів Контроль-

ЗАПРИСЯЖЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Предсідник Конвенції Л. Філь попросив інж. Степана Куропася перевести присягу.

Інж. Степан Куропась перевів присягу, згідно зі статутом УНС: „Я (тут кожний сказав своє ім'я і прізвище) присягаю перед Всемогучим Богом, що я буду чесно й вірно спов'няти й виконувати всі мої обов'язки й завдання, як член Головного Уряду, що я завжди буду придержуватися, сповняти і повинуватися правилам, реґулямінові і законам Українського Народного Союзу, що буду охороняти добре ім'я УНСоюзу, що я буду дбати про його добробут і по моїй найкращій змозі працюватиму для загального добра Українського Народного Союзу. Так мені Боже допоможи. Амінь."

17. ЗАКРИТТЯ КОНВЕНЦІЇ

Василь Пастушок (231) поставив внесок на закриття Конвенції, який був піддержаний.

Предсідник Конвенції Л. Філь перевів голосування, яке у висліді дало одноголосну згоду, щоб закінчити Конвенцію.

Владика Марко проказав молитву: „Господи Боже Небесний! Покрий своїм обильним благословінням Український Народний Союз, твердиню нашого українства на американській вільній землі, щоб завжди високо тримав прапор українства і провадив нашу спільноту до праці на славу Божу і добро нашого українського народу. Пошли, Господи, своє милостиве благословіння на всіх делеґатів цієї 30-ої Конвенції УНСоюзу, допоможи їм щасливо повернутися домів і присвятити свій час, увагу і працю на побільшення членства УНСоюзу. Бог Отець і Син і Святий Дух нехай пошле благословіння своє на головного предсідника і всіх членів Головного Уряду УНСоюзу. Благослови їх, Господи, здоров'ям, згодою, енерґією, ентузіязмом і дай поміч у їх праці на добро і розвиток Українського Народного Союзу і на добро всього українського народу. Нехай Господь Бог вас усіх благословить. В Ім'я Отця і Сина і Святого Духа (3 рази). Слава Ісусу Христу."

Зібрані делеґати заспівали новообраному Головному Урядові УНС Многих Літ.

Відспіванням українського національного гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено 30-ту Конвенцію Українського Народного Союзу, Конвенцію закінчено о год. 8.15 вечора.

Марія Савчак
секретар 30-ої Конвенції УНС

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник

JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника

MYRON B. KUROPAS
107 Ilchanwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади

Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc.
Ottawa, Ontario
Canada K1H 7B6

Заст. головного предсідника

GLORIA PASCHEN
235 N. Aldine Avenue
Park Ridge, Ill. 60068

Головний секретар

WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир

ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний організатор

STEFAN HAWRYSZ
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

NESTOR OLESNYCKY
17 Garthwaite Ter
Maplewood, N.J. 07040

ANATOLE DOROSHENKO
1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Section, Pa 19066

Very Rev. STEPHEN BILAK
P.O. Box 463
So. Bound Brook, N.J 08880

ГОЛОВНІ РАДНІ:

HELEN OLEK
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill 60631

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

JOHN ODEZYNSKY
5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

EUGENE IWANCIW
6138 N. 12th Street
Arlington, Va. 22205

WALTER HAWRYLAK
65 Simpson Road
Rochester, N.Y. 14617

WALTER KWAS
Soyuzivka, UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

TARAS MAKSYMOWICH
1318 18th Street
Miami Beach, Fla. 33139

ASKOLD LOZYNSKYJ
69 E. 7th Street
New York, N.Y. 10003

WASYL DIDIUK
142A Grenadier Road
Toronto, Ontario
Canada M6R 1R6

WILLIAM PASTUSZEK
9 So. Chester Road
Swarthmore, Pa. 19081

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ":

ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

MARIA CHUCHMAN
17 Austin Crescent
Toronto, Ontario
Canada

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK
1449 Redwood Avenue
Akron, Ohio 44301

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, N.M. 87544

BOHDAN ZORYCH
18 Leland Avenue
Toronto, Ontario
Canada M8Z 2X5

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

ПОЧЕСНИЙ ЧЛЕН УНС, КОЛ. ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК УНС:

JOSEPH LESAWYER
2643 Deer Path
Scotch Plains, N.J 07076

РЕДАКТОР-ЕМЕРИТ:

ANTHONY DRAGAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Пам'яті Крут

У суботу, 5-го лютого, в Ґлен Спей, Н.Й., заходами 54-відділу ООЧСУ відбулась в приміщенні церковної залі св. Володимира академія для відзначення 65-их роковин битви юнаків-студентів Києва, що стали в обороні молодої Української Народної Республіки проти комуністичної навали московських орд. Щоб відзначити пам'ять героїв Крут, зібралась не лише громада Ґлен Спею, а також організовано прибула під проводом Миколи Василика, Осипа Безкоровайного та Григорія Мокляка велика кількість бажаючих зберігати цю традицію відзначення з сусіднього поселення Керґонксону.

Врочистий настрій зібраних був підсилений відповідно оздобленим пропам'ятним зеленим вінком, що його побачили присутні після відслонення завіси; рівночасно пролунали слова керівника українських радіоавдицій „Українська Культурна Година (Порт Джервіс) Ярослава Ґавура з вірша М. Щербака:

„...Вони ж ішли - їх кроки й досі чути!-
Як сонце в небі, сяяла Мета!
Їх кликали, в снігах чекали Крути
І Володимир простягав хреста!"

Ці слова й стали емоційною інтродукцією до цілої урочистости цього вечора. Відтак заступник голови відділу Володимир Балабан привітавши зібрних, в короткому слові наголосив значення тримати живою пам'ять про героїчний чин тих, що полягли в боротьбі за волю України.

В офіційній частині виступив зі святочним словом член Головної Управи СУМА з Ню Йорку Корнель Василик. Прелеґент говорив про причини наших минулих поразок та з'ясував наші цілі — за що ми маємо змагатись і що маємо робити, аби здобути волю для уярмленої батьківщини. Знайшовши щирі й ясні слова, з глибоким знанням історичних фактів Визвольних Змагань та зокрема основуючись на досвіді битви під Крутами, доповідач осяг максимальної переконливости в потребі нашої громадської та політичної єдности, як найголовнішої передумови для здобуття вимріяної перемоги. Його кінцеві слова: „...Ми віримо, що український нарід в XX столітті створить зорю, яка горітиме між двома материками нашої плянети, як символ вічної Правди-Свободи, як символ нашої перемоги, як символ відновлення Української Держави" були підхоплені рясними, довго нестихаючими оплесками присутніх, як знак вияву духової солідарности з прелеґентом.

В мистецькій частині відомий серед українських громад своєю вокальною та драматичною діяльністю ансамбль „Дзвін" у складі — Розалія Гавур, Тамара Лихолай та Евфросина Мартинець (мистецький керівник Тамара Лихолай) — прикрасив вечір своїми піснями, присвяченими молодим борцям за волю України. Це були: „На могилах борців" муз. А.Гнатишина, „Чи чуєш, мій друже?" повстанська пісня, як також пісня любови й посвяти до рідного краю - „Де гори Карпати" муз. Е. Садовського та чудову й мелодійну кінцеву „Молитву за рідний край" муз. М.Федорів. Треба відмітити, що вдало дібрані ліричного тембру голоси виконавців захоплювали слухачів своєю небуденною емоційною експресією. Всі точки програми були пов'язані між собою тематично, так що разом творили одну вокальну панораму народного змагу й стремління до волі й державности. Між піснями, також тематично поєднані, були вставлені деклямації віршів. Заслуговує на увагу деклямація Е.Баран „Помолимось" з поеми Юрія Клена „Прокляті роки". Вірш Олени Теліги „Засудженим", виголошений Розалією Ґавур, був останньою точкою мистецької програми. У виконанні цього вірша Розалія Ґавур виявила високу драматичну майстерність і глибоко зворушила серця присутніх, здавалось, що вся заля відчула розстріляння юнаків „...шість двадцять п'ять", не лише як трагедію всенародню, а також глибоко персональну. А після її слів „...І піти по слідах ваших скошених кроків// Рвучко тягнуться сотні окрилених ніг!" всі присутні спонтанно відгукнулись співом національного гимну.

По закінченні програми Михалина Каразіотіс, Марія Кер, Стефанія Кошуба яа Марія Кузьменко під проводом жіночої референтки відділу Мирослави Паладій гостили зібраних канапками, солодким та кавою. Були розмови. Були спогади. Всіх присутніх єднали у одну неподільну націю ті самі почуття, що 65 років тому кинули юнаків-термопільців у битву під Крутами за визволення віками гнобленої батьківщини.

М.Л.

Свято Лесі Українки в Чикаґо

Школа українознавства при українській православній парафії св. Володимира в Чикаґо влаштувала у неділю, 13-го лютого ц.р., свято Лесі Українки.

Леся Українка народилася в лютому 1871 року в місті Звягелі на Волині. В молодому віці захворіла на туберкульозу кісток. Та недуга мучила її все життя. Мусила вона їздити в теплі країни: до Египту, Італії, на Кавказ, у Крим, у гори Карпати, щоб там лікуватися. Часто бувало так, що довгі місяці лежала Леся Українка в ліжку.

Програму свята виповнили виступи дітей школи та молодь, що закінчила школу українознавства кілька років тому. Святочну доповідь про життєвий шлях Лесі Українки прочитала Лариса Завертайло, учениця 10-ої кляси, а заповідачем точок свята була Таня Островська. Учні передшкіля 1-ої, 2-ої і 3-ої кляс виконали дві пісні—„Із стрічками, з прапорцями" муз. А. Філіпенка, та „Марширують козаченьки" муз. М.Барабаша. Учні 4, 5, 6 і 7 кляс, які мають лекції співу, під керівництвом Марти Стадник, яка їм акомпаньювала на фортепіяно, проспівали ряд пісень до слів Лесі Українки, а саме: „Ні долі, ні волі" в музичній обробці В. Кассараби, „Вишеньки" муз. Дори Пошиваник, „Взяв би я бандуру" та „Там далеко Україна" сл. Л.Храпливої, муз. О. Тарнавської. Пісні були розділені деклямаціями учнів таких віршів Лесі Українки: „Надія"—Валя Дудич, „Конвалія"—Роксана Василів, „Гетьте, думи" Мотя Пошиваник, „Скрізь сльози" Олександер Куцевич.

Монтаж з драми-казки Лесі Українки „Лісова пісня" прочитали Рая і Андрій Карасейчуки. Рая—учениця 10-ої кляси, вбрана як Мавка, а Андрій як Перелісник, а пізніше як парубок Лукаш, з чуттям, гарною українською мовою показали публіці зустріч в лісі героїв цього найкращого твору Лесі Українки. Монтаж закінчено піснею „Мавка" (музичана обробка Петра Китастого), яку виконали дівчата ансамблю бандуристів ОДУМ-у в супроводі двох бандур. Між іншим, Рая і Андрій Карасейчуки беруть лекції балету, грають на бандурах, гарно танцюють і в майбутньому хотять присвятитися тій галузі мистецтва.

Молода група ансамблю бандуристів ОДУМ-у виконала дві українські народні мелодії, а весь ансамбль, яким керує Олексій Пошиваник, виконав нову пісню „Заспівай мені", яку написав Анатолій Юриняк, а окрилив її недавно приїхавший з України композитор Леонід Вербицький. Його „Лелеки" давно є улюбленою піснею за межами України. Другою піснею ансамблю бандуристів ОДУМ-у на цім гостиннім виступі школи українознавства піснею „Ой, за гори кам'яної" в муз. обр. Григорія Китастого закінчено свято Лесі Українки.

Око

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1982

ASSETS:	
* Bonds	$33,767,710
* Common stocks	294,059
Mortgage loans on real estate	2,782,553
Certificate loans and liens	789,884
Cash on hand and on deposit	676,477
Other invested assets	8,400,000
Accident and health premiums due and unpaid	3,206
Life insurance premiums and annuity consideration deffered and uncollected	118,908
Investment income due and accrued	805,218
TOTAL:	$47,643,015

* *Assets are valued according to statutory requirements and the basis of Valuations prescribed by the National Association of Insurance Commissioners in the book "Valuations of Securities."*

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts	$31,244,355
Aggregate reserve for accident and health certificates	16,813
Orphan's Fund liability	157,148
Supplementary contracts without life contingencies	9,944
Certificate and contract claims:	
Life	$ 287,796
Accident and health	5,000
Provisions for refunds payable in following calendar year — estimated amounts:	
Apportioned for payment to December 31, 1983	725,000
Premiums and annuity considerations received in advance less $ none discount; including $24,212 accident and health premiums	711,229
Commisions to fieldworkers due or accrued	122,281
General expenses due or accrued	104,740
Taxes, licenses and fees due or accrued	10,000
Net adjustment in assets & liabilities due to foreign exchange rate	786,387
Unearned investment income	98
Amount withheld or retained by Society as agent or trustee	9,465
Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above	6,092
Printing plant expenses due and unpaid	18,387
Mandatory securities valuations reserve	402,184
Unexpired subscriptions to Official Publication	49,415
Deficit net worth of subsidiary	382,075
TOTAL liabilities	$35,048,409
Unassigned funds & special reserves	12,594,605
TOTAL:	$47,643,015

GENERAL EXPENSES

	Insurance				
	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	Total
Salaries and wages	$346,338	$25,846	$103,384	$ 41,354	$ 516,922
Insured benefit plans for employees	158,806				158,806
Legal fees and expenses	4,294				4,294
Medical examination fees	3,738				3,738
Fees of public accountants and consulting actuaries	26,305				26,305
Traveling expenses	20,902		1,900	15,202	38,004
Advertising	26,492			26,492	52,985
Postage, express, telegraph and telephone	22,337		8,935	13,402	44,674
Printing and stationery	18,408			18,408	36,816
Cost or depreciation of furniture and equipment	12,997				12,997
Rental of equipment	13,256				13,256
Lodge supplies less $ (none) from sales				3,449	3,449
Books and periodicals	1,137				1,137
Bureau and association dues	2,988				2,988
Insurance, except on real estate	26,016				26,016
Collection and bank service charges	7,161		7,160		14,320
Sundry general expenses	29,473				29,473
Field conferences other than local meetings				7,425	7,425
Official publication				416,730	416,730
Expenses of Supreme Lodge Meetings	10,732			10,732	21,464
Youth Sport Activities				3,268	3,268
Donations, Scholarships, Etc.				131,776	131,776
Convention Expenses				254,380	254,380
Real estate expenses			580,941		580,941
Investment expenses not included elsewhere			325		325
General Expenses Incurred	$731,425	$25,846	$702,645	$ 942,621	$2,402,541
General Expenses unpaid December 31, previous year	13,825	278	7,317	200,602	222,024
General Expenses unpaid December 31, current year	4,528			100,212	104,740
General Expenses paid during year	$740,723	$26,124	$709,962	$1,043,011	$2,519,826

TAXES, LICENSES AND FEES

	Insurance				
	Life	Accident & Health	Investment	Fraternal	Total
State insurance department licenses and fees	$17,988				$17,988
Other state taxes	5,115	$ 381	$ 1,527	$ 610	7,634
Federal taxes	29,620	2,210	8,841	3,536	44,209
All other taxes	605				605
Taxes, Licences and Fees Incurred	$53,329	$2,592	$10,368	$4,147	$70,438
Taxes, licences and fees unpaid December 31, previous year	21,173	114	459	183	21,932
Taxes, licences and fees unpaid December 31, current year	10,000				10,000
Taxes, licences and fees paid during year	$64,503	$2,707	$10,828	$4,331	$82,370

RECONCILIATION OF LEDGER ASSETS:

Increases in Ledger Assets:

Premiums on life certificates & annuity considerations	$2,889,965
Accident and health cash premiums, including 5,076 certificate, membership and others fees	81,649
Amounts increasing Orphans Fund	2,250
Gross investment income	4,193,644
Income printing plant	1,122,410
Reinsurance exp. refund	127
From sale or maturity of ledger assets	694
Total increases in ledger assets	$8,290,740

Decreases in Ledger Assets:

Certificate and contract claims (life)	$1,720,047
Accident and health	15,000
Interest on certificate funds	575
Surrender values	495,502
Refunds to members	574,021
Total paid members and beneficiaries	$2,805,147
Paid for claims on supplementary contracts without life contingencies	3,469
Commission to fieldworkers:	
Life insurance and annuities	404,202
Accident and health	9,830
Total:	$ 414,032
Decrease in Orphans Fund	$ 6,090
General expenses and fraternal payments	2,519,826
Decrease in escrow accounts	(5,984)
Taxes, licences and fees	82,370
Printing plant expenses	1,125,581
From sale or maturity of ledger assets	45,338
By adjustment in book value of ledger assets	16,305
Total decreases in ledger assets:	$ 7,012,176

RECONCILIATION BETWEEN YEARS:

Amount of ledger assets December 31, of previous year	$46,600,862
Increase (+) or decrease (-) in ledger assets during the year	+1,278,565
Total ledger assets December 31, of current year	$47,879,427

REFUNDS TO MEMBERS

Applied to pay renewal premiums	$ 123
Paid in cash	573,898
Total	$574,021
Provision for refunds payable in following calendar year	725,000
Previous year payable	590,000
TOTAL REFUND TO MEMBERS	$709,021

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

Valuation Exhibit as December 31, 1982

Total admitted assets	$47,643,015
Liabilities & Unassigned Funds:	
Reserve for life certificates	$31,244,355
Reserve for ADD certificates	16,813
Claim & accrued liabilities	3,787,241
Total liabilities	$35,048,409
Margin of safety to certificate holders	12,594,605
TOTAL:	$47,643,015

The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1982 was	135.93%
The ratio of interest earned on all funds during the year 1982 was	7.60%

(Signed by)

GEORGE SCHAUMANN, MAAA
CPS ACTUARIES
(Consulting Actuaries)

JOHN O. FLIS
Supreme President

ULANA M. DIACHUK
Supreme Treasurer

Привітаймо Марію Сокіл-Рудницьку з 80-річчям

Котрий це був рік? 1936? Вчителька кляси фортепіяна Музичного Інституту ім. Миколи Лисенка в Перемишлі св.п. Ірена Негребецька, зорганізувала прогулянку старших учнів на опе ру Дж. Верді у Лжвові. Це тому, що головну ролю в опері „Отелло" грала відома співачка Марія Сокіл-Рудницька. Якщо в тих часах українку запросили виступати у виставах Великого Театру, то вона мусіла бути справді виїмковою. І такою була Марія Сокіл, сопрано, примадонна Київської й Харківської опер, яка у опері „Отелло" виконувала ролю Дездемони.

Заля була повнісінька, а наша вчителька звертала нам увагу на присутність багатьох заслужеших діячів-українців, особливо з музичного світу. Зрозуміло, ми всі були зачаровані. Ще й досі бачу чудову струнку постать Марії Сокіл, усю у білому, яка в четвертому акті вистави співала прекрасним виробленим голосом молитву „Аве Марія". А після вистави — буря оплесків і квіти, квіти...

В 1937 році Марія Сокіл виїхала вперше до Америки з концертами, а в 1938 році — вдруге, й тут уже залишилася. Разом зі своїм чоловіком, відомим диригентом, піяністом і композитором, розвинула широку музичну діяльність, виступала в операх, концертах, пропагувала музику українських композиторів, награла платівку.

Тут, у Америці, прийшли на світ їхні сини, відомий піяніст Роман і челіст Доріян. Тут зазнала і горя, втративши свого вірного товариша життя й приятеля та звеличника її таланту, Антона.

Сьогодні Марія Сокіл-Рудницька живе в малому містечку Тамс Рівер, Ню Джерзі, далі цікавиться музичним життям, радіє успіхам своїх синів, які за прикладом батьків присвятилися музиці і мають у цьому напрямі чималі успіхи: радіє внучатами, які час від часу приїжджають її відвідувати.

Не можна не згадати про ще одну заслугу обидвох Рудницьких: після Другої світової війни вони спровадили з Німеччини до Америки багато своєї родини, а також і зовсім чужих осіб, не жалуючи труду й часу на полагодження всяких формальностей і їзди до пристані. Всіх їх гостили почерзі в своєму домі щиро на протязі деякого часу, а відтак всякими добрими радами допомогли влаштуватися на новому поселенні.

На многая літа дорогій і заслуженій Ювілятці!

Я дозволю собі вислати з цієї нагоди даток на видання музичної спадщини Антона Рудницького на руки голови Комітету інж. Е. Филиповича, Філядельфія, і заохочую всіх, які старанням Марії й Антона Рудницьких приїхали до ЗСА (а було їх понад 50 осіб), зробити теж саме, щоб Ювілятку порадувати гарною книгою творів її чоловіка.

Любов Цегельська

Дівочий хор „Веснянка"

Ніякий хоровий чи танцювальний ансамбль із північно-американського континенту не може похвалитися четвертою з черги концертовою поїздкою до Европи, як от хор „Веснівка" з Торонто, Канада, під керівництвом Квітки Зорич-Кондрацької.

У березні– квітні цього року цей енерґійний, повний життєвої радости та молодости хор поїде знову до Европи, щоб поділитися з українськими громадами Дюсельдорфу, Штрасбургу, Зальцбургу, Мюнхену та околиць цих міст своїм знанням української хорової пісні; своєю щирістю та привітною усмішкою внести справжній подих „Веснівської" весни, своїми барвистими строями наповнити веселкою кольорів кожну концертову залю.

До хору „Веснівка", його диригента Квітки Зорич-Кондрацької, маю респект та подив за те, що цей хоровий ансамбль, як один із небагатьох на протязі довгих років показався майже самовистачальним. А це значить, що Управа „Веснівки" і всі члени хору своєю невтомною працею уміють зібрати більшість фондів на такі подорожі і не обтяжують цими коштами ніяких організацій, а якщо своїми концертами, печенням солодкого, продаванням льотерій тощо не можуть зібрати досить грошей на таку поїздку, то доплачувать із своїх особистих фондів. Усе це є доказом того, як дуже вони хочуть співати, що готові боротися з різними труднощами, щоб тільки нести у світ нашу пісню-чарівницю. Ця, уже 18- річна, посвята гідна уваги і признання. „Веснівка", неначе гарна китиця живих квітів, є окрасою не тільки українського Торонто, але й окрасою і мистецьким здобутком усіх українців у вільному світі.

Кажуть —який дириґент, такий і хор. Тому я дозволю собі, у першу чергу, познайомити читачів із дириґентом „Веснівки" Квіткою Зорич-Кондрацькою.

К.Кондрацька живе у Торонто, де закінчила консерваторію та музичний факультет Торонтонського університету. Працюючи вчителькою музичних дисциплин у середній дівочій школі ім. св. Йосафата в Торонто, вона зорганізувала дівочий хор, що спочатку був церковним хором при місцевій церкві св. Миколая, але завдяки успіхам і ориґінальності цього ансамблю, здобув собі належне признання та широке поле до попису. К. Кондрацька стремить постійно до кращого. Як фахівець, вишукує вона маловідомі народні пісні. Працює багато над аранжеровкою цих пісень, чи над ориґінальними творами. Приємно вражає чудова дикція хористок. Це велике діло і в ділянці навчання мови та вимови дівчат, народжених уже на поселеннях.

К.Квітка реаґує кожним своїм нервом на виконання пісні, тримає своїх хористок у дисципліні, але водночас осягає знаменитих результатів мистецького відтворення. Одначе, замість того, щоб висловлювати свої спостереження із прослуханих концертів „Веснівки", віддаю голос, чи радше слово, українським критикам та музичним фахівцям на виступи „Веснівки" у Канаді, ЗСА, Римі і т.д.

Ось, наприклад, відомий знавець української пісні о. митрат Петро Хомин про виступ „Веснівки" у Торонто писав, між іншим: „...За нею пішли дальші пісні, одні кращі від других, що їх у чудовій інтерпретації подавали молоденькі і талановиті хористки. І сумовита „Повій, вітре" В.Ступницького, кучеряву мелодію якої хористки так гарно змережили, і пісн'я з опери „На русалчин великдень" М.Леонтовича, „Ой, гори, ой, світи, місяченьку", у яких хор показав силу і красу своїх голосів та свої здібності в інтерпретації". А далі: „...Остання пісня тієї групи—„Веснянки" (гагілки і веснянки) в обробці М.Леонтовича і Ф. Колеси були немов для „Веснівки" скомпоновані. Випливала з них весняна і молодеча радість і чарівна краса, цим наш дівочий хор прощався з одушевленою його мистецтвом музикальною громадою Торонто."

А ось що писав про „Веснівку" відомий мизиколог проф. Осип Залеский, що живе у Баффало, Н.Й.: „...Хор 'Веснівка' поважний числом —коло 50 хористок з добрими голосами і доброю українською вимовою,—виступив у гарних стилізованих українських строях. Хором керує Зорич-Кондрацька, яка є добрим дириґентом. Хор голосово зрівноважений і має добрі альти, що в жіночому хорі є основною гармонії виконуваних творів. Чиста і виразна дикція, добре фразування, зрізничкова динаміка й виразна ритміка у співі, це вислід солідної праці дириґента та свідчить про солідну працю і карність хористок. Програма почалася—„Одою до пісні" Романа Купчинського, яку продеклямувала дикторка хору Христина Свергун, і цією піснею хор немов віддав пошану величній українській пісні. Концерт у Баффало відзначався мистецьким рівнем, деякі пісні, як Леонтовича „Дударик", були виконані взірцево".

Далі голос слухача на концерті „Веснівки" у Філядельфії. Виступ дівочого хору „Веснівка" у Філядельфії пройшов з великим успіхом Починаючи від дуже миловидних дівчаток, їхніх стилевих зачісок і одягів та кінчаючи виконанням програми, про все можна говорити в самих похвалах. Коротко: „Веснівка" має дуже доброго дириґента, яка реаґує на виконання кожної фрази. Геній української пісні огрів кожного чаром весняної краси, втягав у вир свого мелодійного багатства та змушував кожного, і найбільше вибагливого слухача, подивляти оцих дівчат".

А ось оцінка виступу „Веснівки" в Римі: „...Ми були приємно вражені його чудовим співом, молодечою свіжістю та певністю музичного вислову. Велика в тому заслуга дириґента,молодої, але музично-заавансованої Квітки Зорич-Кондрацької. Зі запертим віддихом слухали ми хор, що передав нам опрацьовану М.Лисенком пісню 'Верховино, світку ти наш'. Інтерпретація цієї пісні була надзвичайна. Вона говорила про душу дириґента хору."

Можнаб наводити ще багато прихильних голосів, бо за 18 років існування хор дав десятки концертів перед своїми громадами та перед чужинецькою публікою, бравши участь у різних міжнародних фестивалях, виступах по радіо і телевізії. Нагороди, які цей хор здобув на фестивалі „Ківаніс" у 1969 році, а останньо одержав першу нагороду на міжнародному конкурсі хорів, який спонзурував СБС.

Крім того, хор „Веснівка" має на своєму контітри довгограючі платівки, одну при акомпаньяменті оркестри. Хор мав великий успіх під час свого концертового турне в Англії у 1981 році, про що писала англійська і українська преса дуже позитивно.

Я особисто радію тим, що „Українська Европа" буде мати у короткому часі нагоду привітати у себе оцих 46 „веснівочок". Акомпаньяторкою хору є талановита піяністка Зеня Кушпета. Вірю, що залі міста Дюсельдорфу у суботу, 26-го березня, Штрасбургу 27-го березня, у неділю, Зальцбургу у середу, 30-го березня (варто згадати, що завдяки допомозі о. І. Дашковського, д-ра Сушка, а перед усім проф. І.Жили, відбудеться такий концерт у Зальцбургу, де перебуває коло 50 українців;; у Мюнхені у суботу, 2-го квітня) будуть виповненні вщерть. Маю надію, що жителі цих міст і околиць скористають із такої рідкісної нагоди почути і побачити цей чудовий хор. Своєю чисельною присутністю засвідчать вони вирозуміння до усіх тих зусиль, які роблять хористки „Веснівки", щоб могти побувати поміж своїми братами і сестрами в Европі. Тепер більш, ніж колинебудь, у часі, що позначений, на превеликий жаль, різними міжусобицями поміж нашими поселеннями у вільному світі, треба за всяку ціну відвернути увагу від цього процесу і усіми засобами інтенсивно підтримувати нашу культуру. Підтримувати все, що об'єднююче, корисне і потрібне для дальшого розвитку нашого життя у діяспорі.

Володимир Луців

МИНАЄ ДРУГИЙ РІК, ЯК ВІДІЙШОВ НАВІКИ
мій Незабутній, Невіджалуваний МУЖ

бл. п. д-р

МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

ПАНАХИДА за спокій Його світлої душі

буде відслужена

в неділю, 6-го березня 1983 р., після Літургії в церкві св. Юрія у Міннеаполісі, Мінн.

РАЇСА ДАНИЛЮК

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 14-го лютого 1983 року, по тяжкій недузі відійшов у Вічність у Чикаґо, Ілл.

наш Найдорожчий

МУЖ І ТАТО

бл. п.

АНТІН ЧМІЛЬ

на 76-му році життя.

ПОХОВАНИЙ 18-го лютого 1983 року, уроджений в Долпотові, Україна.

В безмежному горю залишив:

дружину — РОЗАЛІЮ
дочку — ТЕРЕСУ, зятя і внуків
сина — МАРЯНА і внуків
та Родину в Україні

В глибокому смутку повідомляємо Друзів і Знайомих, що 21-го лютого 1983 року, несподівано, відійшов з цього світу

наш Дорогий

МУЖ, БАТЬКО, ШВАҐЕР, ДЯДЬКО, КУМ І ХРЕЩЕНИЙ

бл. п.

АНАТОЛІЙ ГАЙДАР

ПОХОРОННИЙ ЧИН відбувся 24-го лютого 1983 р. з Церкви-Пам'ятника св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку, Н. Дж., о год. 11-ій ранку.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

ЛЮДМИЛА — дружина
НАТАЛІЯ І БОГДАН КЛЮФАСИ з родиною — дочка
ВОЛОДИМИР І РОКСОЛЯНА з родиною — син
НІНА І МИКОЛА ЛИСЕНКО з родиною — шваґрова
ГАЛИНА І РОМАН ПЕТРЕНКИ з синами — куми

Нехай легкою буде земля, в якій судилось Йому спочити.

У глибокому смутку повідомляю Родину, Друзів і Знайомих, що 24-го січня 1983 року відійшла у Вічність, на 80-му році життя моя Дорога КУЗИНКА, яка була для мене як рідна мама

бл. п.

АНАСТАЗІЯ МЕЛЬНИК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 27-го січня 1983 р. з церкви св. Володимира в Флінт, Миш., на цвинтар "Gracelawn Cemetery".

Покійна народилася 22-го листопада 1903 р. в селі Задеревач, повіт Стрий, Україна.

Залишила в смутку сестер: Параскевію Ільків і Фесю Мельник в Україні, кузина Федора Мельник в Рочестері, Н. Й., кузинів і кузинок в Україні і багато близьких і знайомих в Америці і на Рідних Землях України.

ДМИТРО ДОСІЙ

ЯК УЖЕ ПОВІДОМЛЯЛА преса, лівійці, які захопили лівійський літак з 158-ма пасажирами на борті та які вели переговори про надання їм політичного притулку в заміну за звільнення пасажирів і літака, вже дійшли до порозуміння з офіційними властями Мальти, де приземлився літак, і звільнили всіх пасажирів та піддалися мальтійським властям. Виконавцями захоплення літака були два лівійські старшини, які заявили, що краще воліють смерть, як повернення до Лівії.

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Друзів та Знайомих в Америці й Україні, що 4-го лютого 1983 р. відійшов у Вічність, на 87-му році життя,

наш Найдорожчий

БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

ІВАН СЛАВЯТИНСЬКИЙ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 5-го лютого 1983 року у Західній Україні.

У глибокому смутку:

син — ВАСИЛЬ з дружиною МАРІЄЮ в Америці
донька — СОФІЯ з мужем МИКОЛОЮ та дочкою ДАРУСЕЮ в Україні
син — МИКОЛА з дружиною та сином в Україні

В СУБОТУ, 26-го ЛЮТОГО 1983 р. буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

о год. 7-ій веч. в українській католицькій церкві св. Архистратига МИХАЇЛА
1013 Fox Chase Rd., JENKINTOWN, Pa. 19046

Ділимося дуже болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 22-го лютого 1983 року упокоїлась в Бозі на 90-му році життя, наша Найдорожча МАМА і ніколи Незабутня БАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ з ТРАЧІВ ОЛЕКСИН

нар. в Старім Самборі, Зах. Україна

ПОХОРОН — в суботу, 26-го лютого 1983 р. з парафії Пресв. Тройці Помісної Української Католицької Церкви в Сілвер Спрінґ, Мд., а опісля на український католицький цвинтар св. Духа у Гемптонбурґу, Н. Й.

У невимовному смутку:

дочка — РОЗАЛІЯ ОЛЕКСИН-СЬОКАЛО
внук — ПЕТРО СЬОКАЛО з дружиною ЗОРЯНОЮ
братанки:
ФРАНЯ ТИСОВСЬКА з мужем ВАСИЛЕМ і дітьми
СТАНІСЛАВА КУПРИЧ-АНДРЮКОНИС з сином ІГОРЕМ з дружиною КАТІ і дітьми
СТЕФАНІЯ ГРЕЧИН з мужем ЙОСИФОМ і дітьми і внуками
та ближча і дальша Родина в Україні, Америці і Польщі

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що з Волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність дня 18-го лютого 1983 року,

наш Найдорожчий і Незабутній

МУЖ І БАТЬКО

бл. п. проф. д-р

МИКОЛА АНДРІЙ ДОБЕРЧАК

ПАНАХИДА була відправлена дня 19-го лютого 1983 р., ПАРАСТАС — 20-го лютого 1983 р. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 21-го лютого 1983 р. з церкви св. Юра в Ню Йорку на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Горем прибиті:

дружина — МАРТА КЛЮФАС-ДОБЕРЧАК
донька — ТЕТЯНА
син — ВСЕВОЛОД І ЛІНДА
сестри:
ЗЕНОВІЯ з мужем
ОЛЯ І ГАЛЯ в Европі
брат — РОМАН з дружиною
сестрінка — МАРТА СТАДНИК з мужем
братанка — ГАЛЯ ФУТАЛА з мужем ЛЕВКОМ і дітьми
братанка — МАРТА ТЕРЛЕЦЬКА з мужем
шваґерки:
ЛЮБА МОСЕВИЧ
ДОЗЯ САВИЦЬКА з мужем
шваґри:
ОРЕСТ КЛЮФАС з родиною
МИРОСЛАВ КЛЮФАС
ОМЕЛЯН КЛЮФАС з дружиною ІРЕНОЮ і дітьми
СВЯТОСЛАВ КЛЮФАС з дружиною ГАЛИНОЮ і дітьми
шваґерки:
ЗОНЯ КЛЮФАС
СЛАВА КЛЮФАС
МАРІЯ КЛЮФАС
кузини;
ГАЛЯ І ЛЕВКО БАЧИНСЬКІ з дітьми
МАРТА МЕНЦІНСЬКА з родиною
АНДРІЙ КЛЮФАС з родиною
ГАНДЗЯ МИЦАК з мужем
ОЛЕГ КЛЮФАС з дружиною
БОГДАН КЛЮФАС з дружиною
ЮРА САВИЦЬКИЙ з дітьми
КСЕНЯ ДРАҐАН з родиною
ІВАН КЛЮФАС з родиною

У БІЛОМУ ДОМІ поширюються поголоски, що Адміністрація президента Роналда Регена бе бажає собі тепер візити ізраїльського прем'єра Менахема Бегіна до ЗСА, поки він вперто відкидає майже всі американські пропозиції щодо замирення на Близькому Сході. Один з речників Уряду, який не бажав бути названим, заявив, що до часу, як ізраїльські військові частини стаціонуватимуть в Ливані, відносини між урядами ЗСА і Ізраїля будуть напружені.

СПЕЦІЯЛЬНА КОМІСІЯ У Сейнт Антоніо, Тексас, перевіряє справу високого відсотку смертности новонароджених і малолітніх дітей в одному з тексаських шпиталів. На протязі чотирьох останніх років в цьому шпиталі, у невияснених обставинах, померло 47 дітей віку від кількох днів до п'яти років життя. Існує підозріння, що діти померли від застриків, які спричиняють спазми серцевих м'язів.

Зустріч сеньйорів в Ню Йорку

Так вже ввійшло у звичай, що наші сеньйори щороку в різдвяному часі сходяться разом, щоб спільно засісти за столом, поговорити про свої справи, послухати добру програму і заколядувати.

Так і цього року, 13 лютого, в Спортовому Домі в Ню Йорку зібралося коло 60 осіб. Погода сприяла, хоч що день перед тим була велика буря з сильним вітром і сніговицею.

Відкрив сходини голова сеньйорів д-р Микола Шпитко. Два священика — о. митрофорний протоієрей І. Ткачук, парох церкви Всіх Святих, і о. Тарас Прокопів, ЧСВВ, з церкви св. Юра, своєю участю створили святковий настрій.

Після вступної молитви, яку провів о. митр. І. Ткачук, присутні засіли за гарно прибраними столами. Мистецька програма, що відбулася після смачного обіду, була приємною несподіванкою.

Д-р Р. Осінчук в своєї промові, дуже добре і цікаво поданій, говорив про пізню старість в теперішнім часі, про активність сеньйорів, що продовжує життя, і найновіші винаходи медицини, що, напевно, допоможуть нам, сеньйорам.

Ліда Савойка розповідала про свою працю в Католицькій Акції, де працює вже повних 10 літ для емігрантів всіх народностей, і різні зв'язані з тим пригоди.

Артист С. Крижанівський по-мистецьки прочитав дві гуморески ІКЕР-а (І. Керницького: „Мікрофон", найновіша техніка і „Коров'ячий пастух". Розбавлена публіка сміялася до сліз.

По закінченні трапези о. Тарас, ЧСВВ, відмовив молитву і всі разом заспівали коляду „Бог Предвічний народився".

При каві і солодкім ще довго гуторили присутні і мріяли, щоб мати свій куток, де могли б частіше сходитися й обмінятися думки і плянами на майбутнє.

Господиня гостини Ольга Лісс щиро подякувала всім присутнім, що так численно прибули, а особливо Галі Кіляр, Любі Раковській, Анні Апоґей, Ірині Шпитко, що не тільки співпрацювали і допомагали, але принесли здому солодке і салатки. Юрій Костів і Андрій Терпак також вклали багато своєї праці і помочі.

О. Соневицька

Американська газета про Тимка Бутрея

Бервік, Па. (В.Д.). — Недавно часопис „Бервік Ентерпрайз" (з дня 17-го грудня 1982 р.) помістила світлину поручника Тараса Бутрея, сина Тимка і Шійли Бутреїв, який успішно закінчив летунську школу навіґатора-бомбардира і тим робом став членом елітної американської повітряної фльоти. Під знімкою поданий зміст листа полк. Дейвіда Т. Гова, командира 449-ої Вишкільної Летунської Ескадри, який повідомляє батьків Тараса про закінчення цього курсу їхнім сином.

Поручник Тарас Бутрей

Тимко Бутрей є головою Окружного Комітету УНС в Шамокіні і секретарем 164-го Відділу УНС. Згаданий часопис в Бервіку надрукував був довгу статтю з фотографіями Тимка Бутрея в його каварні, що називається „Тім'с Кафе" при Фреяс авеню у Бервіку.

Т. Бутрей еміґрував до Америки з України окружною дорогою через Німеччину, Англію і Південну Валію. Коли Україна була окупована німецькими військами, Тимка, молодого тоді хлопця, вивезли на примусові роботи до Німеччини. Після закінчення війни Тимко був шофером при американських збройних силах аж до 1948 року, коли він виїхав добровільно на роботи до Англії. Там він працював в копальнях вугілля в Південній Валії, де ходив до школи і вивчав англійську мову і де, до речі, він зустінув свою майбутню дружину Шійлу.

Він вирішився еміґрувати до Америки, бо мав там одного вуйка і кузинів, які жили в Бервіку, куди прибув також Тимко з дружиною.

Тимко Бутрей тяжко працював на різних роботах, включно з працею при копанні гробів; він був шофером вантажних тягарових авт в Ню Джерзі; працював як „бартендер", а потім купив власну каварню в Бервіку, де є багато українських родин (на цвинтарі в Бервіку є похований відомий фільмовий артист українського роду Нік Адамс).

Крім сина, тепер старшини в американському летунстві, є ще дві дочки — Таня, яка є тепер абсольвенткою Стейтового коледжу Блумсбурґу, де вона була на протязі чотирьох років на почесній листі визначних студентів, і Тереня, яка тепер закінчує останній рік середньої школи в Бервіку.

Тимко Бутрей вірить, що важка праця є певного роду „тайною успіху". „Я не є багачем, - сказав Тимко Бутрей американському кореспондетові, - але я вірю, що важка праця і віра в те, що людина робить, є запевненням успіху. Цього закону не можна ніде примінити, лише у вільній Америці", твердить Тимко Бутрей, передовий організатор УНС у цій частині Пенсильванії, де він проживає з родиною довгі роки.

Цікава...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

тецького вичуття і ґраціі. Її рисунки в незвичайній хвилястості і м'якості ліній, це технічно зовсім інший світ від її скульптур. Тому дехто і ставить її рисунки вище скульптур. Вона бо повинна може таки куди більше часу посвятити рисункові. Її „Мареною", „Дариносницями", „Сонцепоклонником" чи „Переплутом" можна милуватись і вони на довго залишаться у пам'яті глядача.

Нова поява на малярському виднокрузі А. Гончаренко у своїх рисунках тушшю, це мистець клясичнореалістичного напрямку. Кожний його рисунок, що складається із безлічі крисок-ліній, вимагає величезної посвяти часу і напруги не тільки душі, але і очей та нервів. Подібною технікою рисунку, що її опанував він уповні, послугувались мистці вже цілі віки тому. Проте видимо вона не старіється і залишиться актуальною для багатьох мистців доки існуватиме світ. Гончаренкові потрібно ще тільки чіткіше проявити власну індивідуальність у своїх працях, що він, без сумніву, внезабарі осягне. Подивляючи його працьовитість, ви зупинетесь довше біля його „Дзвіниці і церкви в Гантері", „Буксиру", „Бруклинського мосту" чи портрету „Моя мама".

З деякими рисунками мистця-маляра Л. Гуцалюка, мали ми приємність познайомитись уже і давніше та тепер ми тут подибуємо їх аж 15. Відомі і такі характеристичні доземі лінії з його техніки кольору доглянемо тут і там. Тематика його дуже зрізничкована і багата. Бо є тут і прозорі, стрункі „Паризькі мости" і одноразова „Венеція", легко кинені, надморські „Нормандія" і „Лігурія", є два приємні „Акти" в кольорі акварелею і крейдкою, а теж знаменитий „Осел", ба, навіть щось рідне і дороге „Св. Юр" (зразу куплений). Як воно гарно урізноманітнити вдома красу низки кольорових картин принадними рисунками.

Отже виставка була блискуча і дуже успішна з мистецького боку, тільки треба б нашим людям сприйняти і зжитись із засадою, що мистецтво рисунку не є нічим нижчим, ні менше вартісним від мистецтва малювання кольором.

Теодор-Терен-Юськів

„Хай буде..."

(Закінчення зі ст. 2-ої)

вання до Святого Духа, що тут, на Синоді, розпочав у вас добре діло, щоб Він допровадив його до повного завершення. Нехай покров Пресвятої Богородиці супроводить вас усі дні вашого життя.

На кінець, Достойні Брати, вимолюю в Бога для Вас, для священиків і вірних, доручених вашому душпастирському піклуванню, якнайщедріших Божих ласк та з усього серця бажаю вділити вам усім Апостольське Благословення.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 13-го БЕРЕЗНЯ 1983 р.

Денвер, Колорадо. Річні загальні збори 226-го Відд. ім. Лесі Українки відбудуться в залі Української Католицької Церкви при Шошоні вул. і 41-ій Авені, безпосередньо після Служби Божої, приблизно о год. 10:30 ранку. На порядку: звіти членів Управи та вибір нової Управи на 1983 р. Проситься про участь всіх членів. — Управа Відділу.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

відбудуться

в суботу, 12-го березня 1983 р., о год. 7-ій веч. в залі „Чорноморської Січі" в Нюарку, Н. Дж.
680 Сенфорд Авеню

до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи та конвенційні делегати наступних Відділів:

3, 14, 27, 37, 43, 65, 76, 133, 142, 152, 172, 214, 219, 234, 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490

В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:

1. Відкриття і вибір президії зборів
2. Відчитання протоколу попередніх Річних Зборів
3. Звіти уступаючої Управи: голови, секретаря і касира
4. Звіти Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі
6. Доповідь УЛЯНИ ДЯЧУК, головного касира УНС
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Обговорення пляну праці на 1983 рік
9. Обговорення організаційної кампанії
10. Внески, запити, закриття зборів

В зборах візьмуть участь:

Уляна Дячук, головний касир УНС
д-р Нестор Олесницький, головний контролер УНС
Андрій Кейбіда, головний радний УНС
Василь Оріховський, старший обласний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Юліян Баранюк, *голова*
Володимир Боярський *касир*
Роман Папичак *секретар*

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Монтреалі, Квібек, Канада

повідомляє, що

в понеділок, 7-го березня 1983 р., о год. 7-ій веч. у Пластовій Домівці в Монтреалі, Квіб., Канада
при 3355 Dandurand

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС МОНТРЕАЛЬСЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Відчитання протоколу з попередніх Зборів і його прийняття
4. Звіти членів Управи Окружного Комітету
5. Звіт Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі
7. Вибір Управи і Контрольної Комісії
8. Доповідь сен. ПАВЛА ЮЗИКА, головного директора для Канади
9. Затвердження пляну праці на 1983 рік
10. Внески, запити і закриття зборів

До участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи та конвенційні делегати наступних Відділів:

434, 448, 465, 471, 473, 474, 475 і 492

У Зборах візьмуть участь

сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Текля Мороз, головна радна УНС

Текля Мороз, *голова*
Осип Дячишин, *секретар*
Павло Дубас, *касир*